

Ajuntament de Vic

L'Atlàntida

Informe sobre el model de gestió.

Vol. 2: Annexos

Sumari

1. Modalitats de gestió dels serveis culturals de titularitat municipal.	3
2. Informe sobre aspectes fiscals de diverses modalitats de gestió.	10
3. Síntesi de la consulta a parts interessades	33
4. Indicadors de produccions de L'Atlàntida	45
5. Anàlisi econòmica	50

1. Modalitats de gestió dels serveis culturals de titularitat municipal.

Jaume Colomer

Modalitats de gestió dels serveis culturals de titularitat municipal.

Jaume Colomer

La literatura existent sobre les diferents modalitats de gestió dels equipaments culturals coincideix, en general, no sols en la descripció de les formes de gestió sinó també dels avantatges i inconvenients.

Sense ànim d'exhaustivitat, ens hem basat, sobretot, en tres fonts d'informació per la seva rellevància:

- BONET, L (coord) i altres (2008). **Externalització de serveis culturals públics. Qualitat i eficiència en la cooperació públic-privat.** Quaderns de Cultura 1. Universitat de Barcelona. Barcelona: Quaderns Gescènic.¹
- GARGALLO, L. (2008). **Fòrum de Regidors i Regidores de Cultura. Models de gestió d'equipaments culturals.** Barcelona, Diputació de Barcelona.
- MARTÍNEZ-ALONSO CAMPS, J.L. (2013). **Les personificacions instrumentals locals: estat de la qüestió.** Revista Catalana de Dret Públic, núm 47.

Fem una breu descripció de les modalitats de gestió que contempla el marc jurídic vigent².

Modalitats de gestió

La primera i gran diferenciació és entre gestió directa i indirecta.

La **gestió directa** pot ser feta:

a. Des de l'estructura matriu de l'entitat titular.

És la forma de gestió majoritària de serveis i equipaments culturals en ajuntaments petits, ja que requereix una estructura específica molt petita perquè la majoria de funcions es cobreixen des de les estructures operatives centrals. A tal efecte pot configurar-se una estructura especialitzada o no.

¹ Aquest opuscle recull les ponències presentades en les *Jornades sobre models d'externalització dels equipaments i serveis culturals de titularitat pública*, organitzades per la Universitat de Barcelona, que van tenir lloc els dies 19 i 20 de setembre de 2007 sota la direcció de Lluís Bonet i Agustí.

² LLEI 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic. («BOE» 261, de 31-10-2007.)

b. A través d'un ens derivat instrumental (PIL).

Les PIL, segons José Luis Martínez- Alonso Camps, són entitats públiques constituïdes normalment per un ens territorial local (municipi, província o comarca) o de resultes de l'acord entre entitats d'aquest caràcter. Poden ser:

- de règim jurídic privat: les **societats mercantils locals unipersonals** (SML)
- o de règim jurídic públic: els **Organismes Autònoms** (OA), les **entitats públiques empresarials** (EPE), i les **mancomunitats, consorcis i societats mercantils plurals** en les que participen diversos ens locals (SMLP).

També diu que, legalment, no podria descartar-se la possibilitat que una PIL constituís, al seu torn, una personificació instrumental (així un OA o un consorci creessin una SML).

Martínez-Alonso considera que les PIL suposen l'aplicació de la figura de la *descentralització* en virtut de la qual es transfereixen competències de les administracions matriu a aquestes personificacions instrumentals que creen. En aquest sentit cal diferenciar entre la descentralització *funcional* que respon a criteris juridicoadministratius i tècnics com la cultura i l'esport (organismes autònoms, EPE, SML) i la *cooperativa* (en les que participen diferents ens locals osupralocals que actuen en el mateix territori).

c. A través d'altres ens amb posició majoritària del titular.

L'entitat titular pot constituir una **fundació**, una **altra institució sense ànim de lucre** (AISAL) o una **societat mercantil local mixta** (SMMix).

La **gestió indirecta** pot ser feta des de diverses modalitats contractuals:

- a. La **concessió administrativa**, per la qual l'empresari gestiona el servei al propi risc i ventura.
- b. La **gestió interessada**, en virtut de la qual l'Administració i l'empresari participen en els resultats de l'explotació del servei en la proporció que estableix el contracte. Segons Rafael Herrero Iturriaga, aquesta forma de gestió requereix que l'activitat produeixi determinats resultats i que a la vegada requereixi alguna inversió que no pot afrontar per sí sol l'empresari.³
- c. El **concert** amb una persona natural o jurídica que realitza prestacions anàlogues a les que constitueixen el servei públic de què es tracti.

³ HERRERO ITURRIAGA, R. (2008). Els límits i les potencialitats imposats pel marc legal i procedimental. Dins el llibre "Externalització de serveis culturals públics". Universitat de Barcelona, Quaderns Gescènics.

- d. L'arrendament⁴.
- e. Una **societat mercantil mixta** en la qual l'Administració participi, per si mateixa o per mitjà d'una entitat pública, de forma minoritària, en concurrència amb persones naturals o jurídiques.

Resumim aquestes modalitats en el diagrama següent:

⁴ Aquesta modalitat no es considera, pròpiament, una gestió indirecta però en alguns textos és citada.

Avantatges i inconvenient de les diferents modalitats

L'opuscle "*Models de gestió d'equipaments culturals*" editat per la Diputació de Barcelona descriu les diferents modalitats de gestió i valora, en general, els seus avantatges i inconvenients des de diferents coordenades. Reproduïm el corresponent paràgraf:

1. Control i responsabilitat:

La gestió municipal directa permet un gran control sobre l'oferta i les activitats culturals que es realitzen a l'equipament, però a la vegada sotmet la gestió a plantejaments polítics cíclics que varien segons els mandats. L'efecte de control de la gestió també és important si la gestió es fa des del Patronat Municipal de Cultura, on a més, la figura del gerent del Patronat facilita als responsables polítics l'assignació d'objectius i visualitza la responsabilitat de la gestió en una figura concreta.

L'autonomia d'un Patronat té com a inconvenient el difícil límit en el control que rep des de l'Ajuntament, si aquest és excessiu se'n veurà afectada l'agilitat de gestió, convertint en defecte el que havia de ser virtut.

2. Recursos i estructura necessària:

Si la gestió es fa directament des de l'ens local l'estructura de personal és mínima ja que s'aprofita l'estructura tant administrativa com tècnica ja creada optimitzant així l'ús dels recursos tant humans com econòmics i materials. Però la gestió directa té l'inconvenient de la rigidesa dels horaris dels recursos humans de la plantilla municipal, poc flexible i que pot comportar un excés d'hores extres que cal compensar pactant bosses d'hores amb el personal que s'hi avingui.

Un organisme autònom implica l'existència d'una àrea encarregada del seguiment i control d'aquest amb el risc de duplicar el personal i els recursos dedicats. Així mateix, les diferències en la situació laboral dels treballadors de l'organisme autònom amb la resta de treballadors de la plantilla municipal pot suposar un greuge per aquest tipus de gestió. Però un dels grans avantatges de la gestió a través d'un organisme autònom és l'ús que pot fer dels ingressos fruit de la seva activitat que dona la possibilitat de fer front a despeses extraordinàries o buscar la manera de millorar el seu finançament.

La gestió indirecta minimitza una part dels recursos que l'Administració ha de dedicar a l'equipament tot i que sempre cal garantir els mecanismes de control necessaris i aquest fet comporta una dedicació també de personal i recursos.

Els recursos econòmics per despeses de personal de l'equipament es veuen minimitzats en el cas que es faci gestora una entitat cultural que sovint aconsegueix que amb la feina dels voluntaris es tirin endavant els projectes. Aquest fet però pot esdevenir un dèficit en la gestió pel propi caràcter voluntari de la dedicació que no pot obligar a la capacitació professional. En el cas que la gestió indirecta l'exerceixi una empresa especialitzada assegurem la professionalitat dels responsables de la gestió i reduïm les necessitats d'un organigrama municipal massa ampli.

3. Participació ciutadana

Tot i que aquest aspecte requereix un estudi més profund, a grans trets la gestió directa per part de l'ens local i sota la tutela de la Regidoria de Cultura pot vetllar per que no es faci una patrimonialització de l'equipament per part de determinades entitats usuàries, però a la vegada ens limita el possible patrocini, el finançament extern i la recerca de recursos comunitaris.

En el cas que hi introduïm la figura del Patronat, les entitats poden ser representades en l'organigrama del Ple del Patronat, de manera que s'asseguraria una certa coordinació i participació almenys, d'aquestes entitats.

Quan la gestió és indirecta per part d'una entitat cultural la implicació dels ciutadans pot ser més àmplia, tan en assistència com en participació directa en les activitats, però al mateix temps es corre el risc de que l'equipament s'orienti únicament a un sector de la població provocant que no hi hagi prou representativitat.

4. Agilitat de gestió

Per altra banda, la fórmula de gestió directa des de l'ens local té tendència fer la gestió poc àgil a causa dels procediments administratius, donant poca flexibilitat a la presa de decisions i dificultant la resposta a les demandes permanentment canviants de l'àmbit cultural. A més a més, l'estructura pressupostària pública no facilita l'assignació diferenciada de despesa per cada equipament o servei, de manera que és difícil d'avaluar-ne la gestió de forma individualitzada.

Aquest aspecte de dinamisme o agilitat de gestió és un dels avantatges que sovint s'utilitzen per a defensar la gestió des d'un organisme autònom local. La gestió econòmica i la gestió del personal a través d'un Patronat de Cultura sol ser més eficient, tot i que en la majoria dels casos la fiscalització sotmesa a l'ens local a la pràctica no permet que el dia a dia sigui més àgil.

Quan la gestió és indirecta i es deixa a mans d'una entitat cultural com ja hem vist es corre el risc d'obtenir una sèrie de dèficits en la gestió bé sigui per la insuficient capacitat tècnica dels responsables de l'entitat per a gestionar un equipament o bé per què es prioritzen els criteris comercials intentant obtenir una major rendibilitat econòmica que beneficiï l'entitat.

L'externalització en una empresa especialitzada suposa flexibilitat, fet que en l'àmbit cultural és molt valorable donada la seva condició innovadora i creativa.

Amb tot, a banda dels avantatges i inconvenients de caràcter general, hi ha altres factors de caràcter local i conjuntural que porten a considerar més avatatzosa una modalitat de gestió que una altra. En aquest sentit podríem citar:

- La singularitat del servei o equipament.
- La cultura organitzativa de l'ens local.
- Les circumstàncies econòmiques.
- Les relacions amb els agents socials del municipi.
- Les bones o males experiències precedents.

Per aquest motiu, cal analitzar, en cada cas, la modalitat de gestió més adequada atenent al conjut de factors que hi incideixen.

Bibliografia adicional

(1994) Équipements culturels territoriaux : projets et modes de gestion. Paris: La Documentation française.

(2003) Equipamientos municipales y de proximidad: gestión de calidad. Gijón: Ed. Trea.

ANGLADA, C.; LASA, A.; PRIOR, V. (1992) Organismes i empreses municipals en la gestió en l'àmbit de l'urbanisme, la promoció i els serveis municipals. Una aproximació a la seva realitat a la província de Barcelona. Papers de gestió, 5. Diputació de Barcelona.

LÓPEZ DE AGUILETA, I. (2000). Cultura y Ciudad. Manual de política cultural municipal. Gijón: Ed. Trea.

2. Informe sobre aspectes fiscals de diverses modalitats de gestió.

Montserrat Casanellas, professora de dret financer i tributari de la Universitat de Barcelona.

José Maria Tovillas Moran, professor Titular de la Universitat de Barcelona.

Informe sobre aspectes fiscals de diverses modalitats de gestió.

Montserrat Casanellas, professora de dret financer i tributari de la Universitat de Barcelona.

José Maria Tovillas Moran, professor Titular de la Universitat de Barcelona.

I. FISCALITAT EN L'ÀMBIT DE L'IMPOST SOBRE SOCIETATS

L'Impost sobre Societats és un impost que grava l'obtenció de rendes per persones jurídiques que tinguin la seva residència a territori espanyol. A tal efecte, s'entén que una persona jurídica és resident a territori espanyol quan compleix algun dels tres requisits següents: que s'hagi constituït d'acord amb la legislació espanyola; que tingui el seu domicili social a territori espanyol o bé que tingui la seva seu de direcció efectiva a l'esmentat territori.

D'acord amb aquesta configuració, qualsevol de les formes jurídiques que es proposen en el present informe són subjectes passius de l'Impost sobre Societats, en quant es tracta d'ens amb personalitat jurídica pròpia que, essent residents a territori espanyol, obtenen rendiments subjectes a tributació. Ara bé, aquesta primera afirmació ha de ser matisada per l'aplicació d'alguna de les exempcions establertes a la normativa de l'impost o bé per l'aplicació de règims especials de tributació establerts per algun cas concret. A continuació s'analitzen les particularitats que afecten a cadascuna de les fórmules proposades.

1. GESTIÓ PER UNA FUNDACIÓ

1.1. Règim fiscal d'entitat parcialment exempta

A l'actualitat, la Fundació L'Atlàntida és una entitat privada sense afany de lucre que, per la seva naturalesa i funcions, està subjecte al règim fiscal establert a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge (en endavant LIFM). Es tracta d'un règim fiscal que no és d'aplicació automàtica sinó que cal manifestar, de forma expressa, la voluntat de l'entitat per acollir-se al mateix, comunicació que va ser presentada a l'Agència Tributària en el seu moment.

En termes generals, es tracta d'un règim fiscal molt avantatjós en quant comporta l'exempció de tributació de la pràctica totalitat de les rendes obtingudes per la Fundació en l'àmbit de l'Impost sobre Societats. Tot i això, cal tenir en compte que, com indica el nom del règim fiscal aplicable, no hi ha una exempció total sinó que es tracta d'un règim d'exempcions objectives, aplicables sobre determinades fonts de renda i condicionades al compliment de determinats requisits.

1.2. Exempcions aplicables a les activitats econòmiques desenvolupades en compliment de l'objecte fundacional

D'acord amb l'article 2 dels Estatuts de la Fundació l'Atlàntida el seu objecte fundacional està constituït per *"la docència en l'àmbit musical, la programació i l'explotació d'activitats musicals, artístiques i culturals i la gestió d'equipaments culturals"*. Per al compliment d'aquest objectiu general, la Fundació realitza les següents activitats, definides també a l'article segon dels seus Estatuts:

- a) Gestió d'una escola de música i d'un conservatori, impartint l'ensenyament musical en tots els graus, nivells i especialitats que permeti la regulació vigent així com la realització de tasques de formació permanent de postgraduats, l'organització de cursos de reciclatge, de seminaris i de simposis relacionats amb la música, així com la dotació de fons bibliogràfics, documentals i audiovisuals.
- b) Gestió d'equipaments culturals de titularitat pública o privada, mitjançant la programació d'activitats musicals, teatrals, artístiques i culturals.
- c) La publicació, sense afany de lucre, de material bibliogràfic amb finalitats pedagògiques relacionades amb l'àmbit musical.
- d) L'organització i promoció de qualsevol tipus d'actes relacionats amb la cultura, especialment en l'àmbit de les arts escèniques i la música.

Aquestes activitats són desenvolupades en forma d'explotació econòmica en quant l'entitat no lucrativa ordena, per compte propi, mitjans de producció i recursos humans, o un d'ambdós, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns i serveis. Per tal que les rendes obtingudes en el desenvolupament d'aquestes activitats quedin exemptes de tributació en l'àmbit de l'Impost sobre Societats, cal que es compleixin, simultàniament dos requisits:

- Per una banda, cal que es tracti d'explotacions econòmiques que siguin desenvolupades en compliment de l'objecte o finalitat específica de la Fundació;
- I, per una altra, que es tracti d'activitats recollides al llistat de l'art. 7 de l'esmentada Llei 49/2002.

Ambdós requisits es compleixen en el cas de la Fundació l'Atlàntida en quant és evident que es tracta d'activitats que coincideixen amb el fi fundacional identificat als Estatuts de l'entitat i, a l'hora, es tracta d'activitats econòmiques recollides al llistat establert a l'art. 7 LIFM (en concret, art. 7.5: *"organització de representacions musicals, coreogràfiques, teatrals, cinematogràfiques o de circ"*; art. 7.7: *"ensenyament i formació professional, en tots els nivells i graus del sistema educatiu i les d'educació permanent i d'adults quan estiguin exemptes de l'IVA"*; art. 7.8: *"organització d'exposicions, conferències, col·loquis, cursos i seminaris"*; 7.9: *"elaboració, edició, publicació i venda de llibres, revistes, fulletons, material audiovisual i material multimèdia"*).

1.3. Exempcions aplicables a les activitats econòmiques no vinculades amb l'objecte fundacional

La Fundació pot dur a terme activitats econòmiques no vinculades amb el seu objecte fundacional, com ara, gestionar una cafeteria o una botiga dintre de l'espai físic ocupat per l'Atlàntida de Vic.

En aquest context, la Llei 49/2002 preveu l'exempció de les rendes derivades d'explotacions econòmiques que no coincideixen amb l'objecte fundacional quan es tracti d'activitats auxiliars o complementàries o bé d'escassa rellevància. Aquesta consideració vindrà donada per la comparativa entre l'import net de la xifra de negocis corresponent a aquestes activitats i els ingressos totals de l'entitat.

En concret, s'entén que una activitat econòmica té caràcter auxiliar o complementari quan l'import net de la xifra de negocis corresponent a la mateixa sigui inferior al 20 per cent dels ingressos totals de l'entitat, mentre que té la consideració d'activitat d'escassa rellevància quan l'esmentat import net és inferior a 20.000 €.

L'aplicació d'aquesta exempció requerirà, per tant, veure quins són els imports anuals de les respectives activitats no vinculades a l'objecte fundacional i només quan es trobin dintre dels límits legalment establerts estaran exemptes de tributació.

1.4. Exempcions aplicables a altres rendes rebudes per la Fundació

Al costat de les rendes derivades de les activitats econòmiques realitzades per l'entitat no lucrativa, bé sigui per desenvolupar el seu fi fundacional o bé alienes al mateix, la Fundació pot rebre rendes de diversa naturalesa que també poden quedar exemptes de l'Impost sobre Societats. En concret, l'art. 6 LIFM estableix un llistat tancat integrat per les següents rendes:

- a) Donacions, és a dir, aportacions gratuïtes rebudes de persones físiques i jurídiques que vulguin col·laborar amb els fins de l'entitat.
- b) Quantitats rebudes mitjançant convenis de col·laboració o contractes de patrocini publicitari.

Els convenis de col·laboració són acords signats entre la Fundació i empreses o persones físiques que siguin empresaris o professionals, mitjançant els quals aquests atorguen un ajut econòmic per a la realització de les activitats d'interès general que l'entitat no lucrativa duu a terme, a canvi de la difusió d'aquesta col·laboració. En aquest context, és habitual que en l'organització dels esdeveniments musicals, teatrals o artístics que duu a terme la Fundació es compti amb el finançament atorgat per empreses locals i que, per exemple, en els fulletons publicitaris dels mateixos o en el respectius programes es faci constar aquesta col·laboració. En aquest context, els ingressos rebuts per la Fundació en el marc dels convenis de col·laboració signats amb les empreses quedarien exempts de tributació.

El mateix passaria amb els ingressos rebuts per la Fundació mitjançant contractes de patrocini publicitari, en el marc dels quals es podria pactar una contraprestació publicitària de major rellevància. Cal tenir en compte, però, que en el cas dels contractes de patrocini aquesta contraprestació publicitària estarà subjecte a l'IVA en entendre's que existeix una prestació de serveis per part de l'entitat no lucrativa, subjecció que, en canvi, no existeix respecte als convenis de col·laboració.

- c) Quotes satisfetes pels associats, sempre que estiguin vinculades amb l'activitat econòmica duta a terme per la Fundació en la prestació dels serveis d'organització d'espectacles teatrals, musicals, coreogràfics, audiovisuals o cinematogràfics, així com respecte de l'activitat d'ensenyament de música.
- d) Subvencions vinculades amb activitats econòmiques exemptes, és a dir, amb les activitats desenvolupades per l'entitat en compliment del seu objecte fundacional (vegeu apartat 1.2 anterior). Qualsevol altra subvenció diferent d'aquesta quedaria sotmesa a tributació en l'àmbit de l'Impost sobre Societats.
- e) Les rendes procedents de transmissions o adquisicions de béns i drets, tant a títol oneros com lucratiu.
- f) Les rendes procedents del patrimoni mobiliari i immobiliari de l'entitat. Aquest és el cas, per exemple, dels dividends obtinguts per la Fundació per la seva participació en el capital social d'empreses, l'import dels interessos generats per dipòsits bancaris titularitat de la Fundació o l'import de l'arrendament derivat del lloguer de béns propietat de l'entitat o de béns dels que aquesta disposa en la seva condició d'arrendatària, com ara el lloguer de sales, aules o espais del centre l'Atlàntida de Vic.

1.5. Tipus de gravamen reduït en cas de rendes subjectes a tributació

En el supòsit que la Fundació hagi de tributar a l'Impost sobre Societats per la percepció de rendes a les que no resulta aplicable cap de les exempcions establertes

a la normativa vigent, la seva tributació és menor a la que resulta aplicable a qualsevol altre subjecte passiu d'aquest impost.

En concret, el tipus de gravamen aplicable a les entitats no lucratives acollides a la Llei 49/2002 és del 10%, un percentatge notablement inferior al tipus general del 25% establert a la normativa de l'Impost sobre Societats.

1.6. Obligació de declarar i obligació de retenció

D'acord amb l'art. 13 de la LIFM, les entitats sense ànim de lucre estan obligades a presentar l'autoliquidació de l'Impost sobre Societats, identificant la totalitat de rendes obtingudes durant l'exercici, amb independència que les mateixes estiguin o no exemptes de tributació. Es tracta, així, d'una obligació formal de caràcter autònom a l'obligació de tributar, és a dir, al fet que la quota tributària pugui resultar zero com a conseqüència de la total exempció de les rendes rebudes durant l'exercici.

Per altra banda, pel que es refereix a les retencions, les rendes rebudes per la Fundació que estiguin exemptes de tributació no es troben sotmeses a retenció (cas, per exemple, dels interessos obtinguts per dipòsits bancaris). En cas que el pagador de les corresponents rendes hagi practicat indegudament algun tipus de retenció sobre les mateixes, la Fundació tindrà dret a sol·licitar la seva devolució mitjançant el procediment tributari establert a tal efecte.

A l'hora, quan la Fundació aboni a tercers rendes sotmeses a retenció (cas, per exemple, de les nòmines dels seus treballadors), haurà de practicar la retenció corresponent i ingressar-la al Tresor Públic en els terminis establerts a tal efecte en la seva condició d'obligat tributari retenidor.

1.7. Incentius fiscals al mecenatge

Un aspecte a destacar en cas que la gestió sigui duta a terme per una Fundació és la relativa a l'aplicació dels incentius fiscals al mecenatge.

Així, les persones físiques i jurídiques que col·laborin amb la fundació mitjançant la realització de donacions podran aplicar al seu impost personal – IRPF en cas de persones físiques o bé a l'Impost de Societats en el supòsit de persones jurídiques – certs incentius fiscals que reduiran la seva càrrega impositiva. Cal destacar, però, que l'aplicació d'aquests incentius fiscals només és possible respecte les donacions, això és, respecte les aportacions totalment desinteressades en les que el donant no rep cap tipus de contraprestació a canvi.

Per la seva banda, les quotes satisfetes pels associats només donen dret a aplicar els incentius fiscals al mecenatge quan el seu pagament no es correspongui amb el dret a rebre cap mena de contraprestació, present o futura. Així, si la quota satisfeta els dona dret a assistir, per exemple, a cursos o conferències, els associats no podran aplicar els incentius fiscals al mecenatge, malgrat que per la Fundació les rendes

obtingudes per aquest concepte es trobin exemptes de tributació (vegeu, en aquest sentit, l'apartat 1.4 anterior).

L'import dels incentius fiscals que poden aplicar els donants de la Fundació l'Atlàntida són els següents:

	PERSONES FÍSQUES Deducció quota IRPF	
	2015	2016
Primers 150 € donats	50%	75%
Restant import donat	27'5% 32'5% ⁽¹⁾	30% 35% ⁽¹⁾
Límit deducció base liquidable	10%	10%

	PERSONES JURÍDIQUES Deducció quota IS	
	2015	2016
Import donat	35% 37,5 ⁽¹⁾	35% 40% ⁽¹⁾
Límit deducció base liquidable	10%	10%

- (1) Aquest percentatge incrementat resulta d'aplicació a les donacions realitzades a la mateixa entitat durant un mínim de 3 anys consecutius. Es tracta d'un incentiu per la fidelització amb una mateixa entitat no lucrativa.

Finalment, cal destacar que la signatura d'un conveni de col·laboració amb la Fundació també té importants incentius fiscals pels col·laboradors. En concret, podran deduir el 100 per cent de l'ajut econòmic donat a l'entitat no lucrativa a la base imposable de l'Impost sobre Societats – en cas que el col·laborador sigui una persona jurídica - o bé de l'IRPF – en cas que el col·laborador sigui una persona física amb la condició d'empresari o professional -.

2. GESTIÓ PER UN ORGANISME AUTÒNOM

2.1. Règim fiscal d'entitat totalment exempta

L'art. 9 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats (en endavant LIS) conté l'enumeració d'un seguit d'entitats a les que declara exemptes en la seva condició d'entitats públiques. En concret, l'apartat 1.b) de la LIS declara totalment exemptes de l'Impost sobre Societats *“els organismes autònoms de l'Estat i les entitats de Dret Públic de caràcter anàleg de les Comunitats Autònomes i de les entitats locals”*.

En conseqüència, l'organisme autònom que, en el seu cas, es creés per a la gestió analitzada al present informe quedaria totalment exempt de tributació en l'àmbit de l'Impost sobre Societats, donat que la legislació vigent preveu una exempció de naturalesa subjectiva que afecta a l'ens en quant a tal, amb independència de la naturalesa jurídica de les rendes rebudes en l'exercici impositiu.

Aquesta exempció total té les següents conseqüències jurídiques en l'àmbit tributari:

- L'organisme autònom no està obligat a presentar l'autoliquidació de l'Impost sobre Societats, siguin quines siguin les rendes obtingudes durant l'exercici impositiu.
- Les rendes rebudes per l'ens públic no estan sotmeses a retenció. En cas que les persones que hagin satisfet rendes a l'organisme autònom practiquin retencions sobre les mateixes, l'ens públic tindrà dret a la devolució de la retenció indegudament practicada.
- Quan l'organisme autònom aboni a tercers rendes sotmeses a retenció (cas, per exemple, de les nòmines dels seus treballadors), haurà de practicar la retenció corresponent i ingressar-la al Tresor Públic en els terminis establerts a tal efecte.

2.2. Incentius fiscals al mecenatge

D'acord amb l'art. 16.b) de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, tenen la consideració d'entitats beneficiàries de les actuacions de mecenatge *"l'Estat, les Comunitats Autònomes i les Entitats Locals, així com els Organismes Autònoms de l'Estat i les entitats autònomes de caràcter anàleg de les Comunitats Autònomes i de les Entitats Locals"*.

En conseqüència, les persones físiques i jurídiques que realitzessin donacions a l'Organisme Autònom que, en el seu cas, es creés per a la gestió plantejada al present informe podrien gaudir dels incentius fiscals al mecenatge establerts a l'esmentada llei en els mateixos termes descrits a l'apartat 1.7 anterior.

3. GESTIÓ PER UNA SOCIETAT MERCANTIL

En termes generals, les societats mercantils públiques, siguin de capital íntegrament públic o només parcialment participades amb capital públic, són subjectes passius de l'Impost sobre Societats i queden fora, per no estar expressament previstes, de l'àmbit d'aplicació de les exempcions establertes a l'art. 9 LIS.

Tot i això, la legislació vigent preveu una important bonificació que afecta a les societats mercantils de capital íntegrament públic, fet que motiva l'anàlisi separat d'aquestes dues modalitats de gestió.

3.1. Societat mercantil de capital íntegrament públic

Com s'ha indicat, les societats mercantils públiques són subjectes passius de l'Impost sobre Societats. Aquest fet determina que cada exercici econòmic hagin de presentar l'autoliquidació de l'Impost sobre Societats, calculant l'import de la seva base imposable atenent a la totalitat dels ingressos i despeses obtinguts i realitzats durant l'exercici i tributant al tipus general de l'impost establert a tal efecte (25%).

Tot i això, quan es tracta d'una societat mercantil de capital íntegrament públic, cal tenir en compte l'existència d'una important bonificació aplicable sobre les rendes procedents de la prestació de determinats serveis públics, bonificació que equival a una mena d'exempció tècnica, donat el seu elevat percentatge. Així, malgrat tractar-se d'entitats subjectes a l'Impost, l'aplicació d'aquesta bonificació determina l'exclusió de gravamen d'un important volum de les rendes obtingudes per la mateixa i la pràctica equiparació d'aquestes empreses públiques, a efectes de l'Impost sobre Societats, als ens territorials.

En concret, l'art. 34 de la LIS estableix que *“Tindrà una bonificació del 99 per cent de la part de la quota íntegra que correspongui a les rendes derivades de la prestació de qualsevol dels serveis establerts a l'apartat 2 de l'art. 25 o a l'apartat 1.a), b) i c) de l'art. 36 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, de competències de les entitats territorials, municipals i provincials, excepte quan s'explotin pel sistema d'empresa mixta o de capital íntegrament privat”*.

La societat mercantil pública, amb capital íntegrament participat per l'Ajuntament de Vic, que, en el seu cas, fos creat per a la gestió dels serveis culturals analitzats al present informe es mouria dintre de l'àmbit objectiu establert a l'esmentat art. 34 LIS, donat que els serveis prestats es troben inclosos a l'apartat 2.m) de l'art. 25 de la Llei Reguladora de Bases del Règim Local (*“promoció de la cultura i equipaments culturals”*).

Pel que es refereix a les rendes bonificables, de l'art. 34 LIS es desprèn que la bonificació serà del 99 per cent de la part de la quota íntegra que correspongui a les rendes incloses dintre de l'àmbit objectiu d'aplicació, és a dir, de les rendes que corresponguin a la prestació dels serveis vinculats a la promoció de la cultura i els equipaments culturals. En canvi, quedarien plenament subjectes a tributació les rendes obtingudes mitjançant qualsevol altre activitat duta a terme per l'empresa pública, aplicant-se, en aquest cas, el règim general establert a la LIS.

Tot i aquesta afirmació, cal fer algunes matisacions atenent a la pròpia finalitat de la norma. En aquest sentit, cal entendre que l'aspecte rellevant per a l'aplicació de la bonificació és el relatiu a la font de la que prové l'ingrés, de manera que si l'ingrés prové d'una activitat bonificada o bé d'una activitat auxiliar o adjectiva de la mateixa – és a dir, vinculada a aquella- es podrà beneficiar de la bonificació, mentre que si l'ingrés prové d'una activitat no bonificada o d'activitats auxiliars de la mateixa no procedirà la seva aplicació i, per tant, correspondrà, respecte aquestes darreres, la seva íntegra tributació. En aquest sentit, per exemple, s'aplicaria la bonificació als ingressos financers derivats de la inversió dels recursos sobrants de tresoreria (com,

de forma expressa, es reconeix a les resolucions del Tribunal Econòmic-Administratiu Central de 4 de febrer i 18 de març de 1992 i 11 de juliol de 1997, així com a les Contestacions de les Consultes de la Direcció General de Tributs de 27 de juliol de 1999 i 12 de juliol de 2000), als dividends procedents de la cartera de valors de la pròpia entitat (en aquest sentit, sentència del Tribunal Suprem de 22 de febrer de 2003) o a les subvencions, tant corrents com de capital, rebudes per la societat mercantil pública per al desenvolupament de les activitats bonificades (Contestació de la Direcció General de Tributs de 10 d'octubre de 1997).

Tot i que l'aplicació concreta d'aquesta bonificació cal un anàlisi casuístic envers les rendes que entren dins del seu àmbit objectiu, el cert és que es tracta d'una important mesura que, com ja s'ha indicat a l'inici, comporta una exclusió de gravamen de les rendes vinculades a la prestació dels serveis relacionats amb la promoció de la cultura i els equipaments culturals, activitat que constituïria l'objecte social de la societat mercantil pública que, en el seu cas, es decidís crear.

3.2. Societat mercantil mixta

Les societats mercantils mixtes, de capital parcialment públic, són subjectes passius de l'Impost sobre Societats, no essent d'aplicació cap tipus d'exempció, ni objectiva ni subjectiva, ni tampoc la bonificació establerta a l'art. 34 de la LIS.

Aquest fet determina que aquestes societats tributin, en el marc de l'Impost sobre Societats, com qualsevol altre societat o empresa de caire mercantil privada i, per tant, amb plena subjecció al tribut i al tipus de gravamen general.

II. FISCALITAT EN L'ÀMBIT DE L'IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

L'anàlisi de la fiscalitat en l'àmbit de l'Impost sobre el Valor Afegit requereix tenir en compte la prestació dels serveis culturals en el marc de les diverses formes jurídiques analitzades al present informe, portant-nos a fer l'estudi separat de cadascun dels supòsits.

1. GESTIÓ DIRECTA PER L'AJUNTAMENT DE VIC

1.1. Gestió directa dels serveis culturals

En cas que l'Ajuntament de Vic prestés, directament, serveis als ciutadans, aquests serveis haurien de comportar, en principi, la meritació de l'IVA. Tot i això, el

legislador ha regulat aquesta situació establint una regla especial, continguda a l'article 7.8 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit (en endavant LIVA), per la qual les entregues de béns i les prestacions de serveis realitzades directament pels ens públics sense contraprestació o mitjançant contraprestació de naturalesa tributària (per exemple, una taxa) queden **no subjectes a l'IVA** i, per tant, els ens públics **no han de repercutir l'IVA** per la prestació dels mateixos.

Aquesta regla general de no subjecció es completa amb un seguit d'excepcions que afecten a la prestació de determinats serveis per part dels ens públics que sempre queden subjectes a l'IVA (cas, per exemple, de les operacions de distribució d'aigua o de transport de persones).

Com a conseqüència de l'aplicació d'aquestes regles **molts dels serveis prestats per l'Ajuntament de Vic no generen la repercussió d'IVA als destinataris dels serveis.**

La no repercussió d'IVA en la prestació de serveis té una important conseqüència en relació a la deducció de les quotes d'IVA suportades per l'adquisició dels béns i drets necessaris per dur a terme la prestació dels serveis. Concretament, les quotes d'IVA suportades no tindran la condició de deduïbles per l'entitat que ha suportat aquestes quotes d'IVA (article 94.U.1er.a) de la LIVA). Aquesta regla converteix les quotes d'IVA suportades en un increment del cost de la prestació del servei per a l'Ajuntament.

1.2. Arrendament de l'edifici l'Atlàntida

D'acord amb la informació de què disposem, l'Ajuntament de Vic és propietari de l'edifici l'Atlàntida, el qual lloga aquest edifici a la Fundació l'Atlàntida que paga el corresponent import per aquest arrendament.

En el cas de que el servei prestat per l'Ajuntament sigui un servei d'arrendament d'un bé immoble que no es troba destinat a habitatge – cas que esdevé en el cas que analitzem al present informe - el tractament fiscal a l'IVA és diferent a l'exposat al punt anterior envers la prestació de serveis. En cas d'arrendament, pel fet de ser l'arrendador, l'Ajuntament de Vic es converteix immediatament en subjecte passiu d'IVA (article 5.U.c) de la LIVA) prestant un servei que està subjecte i no exempt d'IVA (article 11 Llei de la LIVA). És per aquest fet, que l'Ajuntament ha de procedir a la repercussió de l'IVA al tipus del 21 per cent per les rendes de lloguers que tingui dret a cobrar dels arrendataris.

L'obligació de repercussió de l'IVA en l'arrendament es compensa pel dret a deduir les quotes d'IVA suportades per poder prestar aquest servei d'arrendament. En conseqüència, les quotes d'IVA repercutides pels proveïdors de l'Ajuntament es podran deduir en el moment de presentar la declaració d'IVA per part de l'Ajuntament.

S'ha de tenir en compte, a més, que les regles de deducció de les quotes d'IVA derivades de la prestació del servei d'arrendament d'un bé immoble no destinat a

habitatge s'apliquen exclusivament a aquesta activitat i no s'apliquen a la resta de prestacions de serveis.

En el cas present, l'Ajuntament de Vic construeix el nou edifici L'Atlàntida, de forma que rep béns i serveis d'industrials i de professionals que repercuteixen l'IVA a les seves factures. Donat que un cop finalitza la construcció del nou edifici aquest es destina a l'arrendament a la Fundació L'Atlàntida, l'Ajuntament de Vic presta un servei a la Fundació L'Atlàntida subjecte i no exempt d'IVA, pel qual repercuteix l'IVA al tipus del 21 per cent. El fet que l'Ajuntament de Vic procedeix a la repercussió de l'IVA l'habilita a beneficiar-se de la deducció de les quotes de IVA suportades provinents d'industrials i de professionals. Així mateix, l'Ajuntament de Vic té dret a la devolució de les quotes d'IVA suportades que excedeixen les quotes d'IVA repercutides. Això suposa, segons la informació facilitada, una reducció important dels costos finals de l'obra per l'Ajuntament de Vic que s'ha estimat en cinc milions d'euros.

2. GESTIÓ PER UNA FUNDACIÓ

La Fundació presta essencialment dos tipus de serveis: organització d'espectacles i ensenyament de música.

- Les activitats o serveis **d'organització d'espectacles** teatrals, musicals, coreogràfics, audiovisuals o cinematogràfics són operacions exemptes d'IVA donat que es tracta de serveis prestats per una entitat cultural privada de caràcter social, la Fundació L'Atlàntida (article 20.U.14.c) Llei 37/1992).
- En el cas de l'activitat **d'ensenyament de música** es tracta d'un servei exempt d'IVA donat que la prestació del servei s'efectua per part d'una entitat autoritzada i es tracta d'un ensenyament reglat (article 20.U.9 Llei 37/1992).

El fet que la Fundació realitzi serveis exempts d'IVA fa que no hagi de repercutir cap quota d'IVA als usuaris per la prestació de serveis i, a l'hora, implica que no té dret a deduir les quotes d'IVA suportades. En conseqüència, l'IVA derivat de l'adquisició dels béns i serveis rebuts (exemple, el lloguer de l'immoble o els honoraris dels artistes) esdevé un increment dels costos per la Fundació.

3. GESTIÓ PER UN ORGANISME AUTÒNOM

Com ja s'ha indicat, l'Ajuntament de Vic, propietari de l'edifici L'Atlàntida, tindrà l'obligació de repercutir l'IVA al 21 per cent pel lloguer que ha de satisfer l'Organisme Autònom que es constitueixi per poder fer ús de l'espai. Lògicament, l'Ajuntament de Vic haurà de presentar declaració d'IVA per aquesta operació i ingressar les quotes d'IVA repercutides a l'organisme autònom per aquest concepte.

En relació a les activitats desenvolupades per l'Organisme Autònom que es constitueixi, la seva fiscalitat en l'àmbit de l'IVA serà el següent:

- En relació a les **activitats d'organització de representacions** teatrals, musicals, coreogràfiques, audiovisuals i cinematogràfiques, ens trobem davant de prestacions de serveis exemptes d'IVA donat que són realitzades per una entitat de dret públic com ara un Organisme Autònom (art. 20.U.14è.c) de la Llei 37/1992).
- Respecte les prestacions de **serveis educatius d'educació musical**, ens trobem davant prestacions de serveis que també es troben exemptes d'IVA per raó de l'entitat que les realitza, en quant són desenvolupades per un ens de dret públic. Així mateix, es tracta de serveis d'educació reglada, d'acord amb el previst a l'article 20.U.9è Llei 37/1992, de manera que també resulten exemptes per aquest concepte.

El fet que els serveis prestats per l'Organisme Autònom es trobin exemptes d'IVA impedeix que es puguin deduir les quotes d'IVA suportades com, per exemple, les derivades de l'arrendament de l'espai.

4. GESTIÓ PER UNA SOCIETAT MERCANTIL PÚBLICA

En el mateix sentit exposat als punts anteriors, l'Ajuntament de Vic és propietari de l'edifici L'Atlàntida i per tant, haurà de repercutir l'IVA al 21 per cent pel lloguer que ha de satisfer la societat mercantil mixta que es constitueixi per l'ús de l'espai. Lògicament, l'Ajuntament de Vic haurà de presentar declaració d'IVA per aquesta operació i ingressar les quotes d'IVA repercutides.

La societat mercantil mixta que es constitueixi, sigui de capital íntegrament públic o bé només participada en part per l'Ajuntament, procedirà a realitzar les següents activitats:

- Les **activitats d'organització de representacions** teatrals, musicals, coreogràfiques, audiovisuals i cinematogràfiques. Aquestes prestacions de serveis no es troben exemptes d'IVA donat que són realitzades per una entitat que no té la condició d'entitat pública ni d'entitat d'interès social. No es pot aplicar l'exempció prevista a l'article 20.U.14è.c) de la Llei 37/1992. En conseqüència, la societat mercantil haurà de repercutir l'IVA al 21 per cent al preu de les entrades dels ciutadans que vulguin gaudir d'aquestes activitats. A l'hora, tindrà dret a la deducció de les quotes d'IVA suportades en la proporció corresponent a l'ús que faci de l'espai llogat (és a dir, podrà deduir una part de

l'IVA suportat pel lloguer de l'immoble a l'Ajuntament, en proporció als metres quadrats destinats al desenvolupant d'aquestes activitats).

- Les **prestacions de serveis d'educació musical**. Aquestes prestacions de serveis es troben exemptes d'IVA si la societat mercantil mixta ha rebut l'autorització del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya per la prestació d'aquest servei educatiu, i a més es tracta de serveis d'educació reglada, d'acord amb el previst a l'article 20.U.9è Llei 37/1992.

El fet que els serveis educatius prestats per la societat mercantil mixta es trobin exemptes d'IVA impedeix que es puguin deduir la part de les quotes d'IVA suportades que es troben vinculades al servei d'educació desenvolupat.

A forma de resum, en el següent quadre es recullen les principals diferències entre les diverses modalitats analitzades, atenent al servei prestat, a l'exempció o no d'aquesta prestació a efectes d'IVA així com a la possibilitat de deduir l'IVA suportat.

QUI PRESTA EL SERVEI?	QUINS SERVEIS ES PRESTEN?	EXEMPCIÓ IVA?	DEDUCCIÓ IVA SUPORTAT?
FUNDACIÓ	Espectacles	Sí	No
	Educació musical	Sí	No
ORGANISME AUTÒNOM	Espectacles	Sí	No
	Educació musical	Sí	No
SOCIETAT MERCANTIL	Espectacles	No	Sí
	Educació musical	Sí	No

III. NATURALESA JURÍDICA DE LA PRESTACIÓ A SATISFER PELS USUARIS DEL SERVEI

1. PRESTACIÓ PATRIMONIAL DE CARÀCTER PÚBLIC

En aquest apartat de l'informe es farà un breu anàlisi de la figura jurídica a través de la qual s'haurà de finançar la prestació del servei públic d'educació musical i d'activitats d'organització de representacions teatrals, musicals, coreogràfiques, audiovisuals i cinematogràfiques.

Aquest anàlisi ha de partir de la naturalesa jurídica del servei prestat, prenent com a punt de partida la concurrència o no de les dues circumstàncies següents:

- a) En primer lloc, del fet que siguin serveis o activitats que siguin de sol·licitud o recepció obligatòria per part dels ciutadans.
- b) En segon lloc, del fet que es tracti de serveis o activitats que també siguin prestats pel sector privat en l'àmbit territorial corresponent, de manera que el ciutadà que vol fer ús dels mateixos tingui l'opció d'escollir entre el sector públic o privat per rebre la prestació del mateix.

En aquest context, val a dir que els serveis que són objecte d'anàlisi al present informe no són serveis de sol·licitud o recepció obligatòria per part dels ciutadans, en tant en quant no existeix cap norma legal o reglamentària que els obligui a rebre o sol·licitar aquest tipus de serveis i tampoc resulten imprescindibles per a la vida privada o social dels ciutadans.

Per altra banda, si mirem l'oferta d'aquests serveis al terme municipal de Vic, observem que els ciutadans que els volen rebre necessàriament han d'acudir al sector públic per poder gaudir dels mateixos, donat que no hi ha altres escoles de música o entitats organitzadores d'espectacles, de caire privat, dintre del terme municipal. Existeix, així, un monopoli de fet en la prestació d'aquests serveis fet que determina que estigui present la nota de la coactivitat en la prestació del servei o activitat, circumstància que determina, atenent a la legislació vigent i a la doctrina constitucional sobre la matèria, que ens trobem davant d'una **prestació patrimonial de caràcter públic**.

Aquesta qualificació té una conseqüència jurídica fonamental: el seu establiment s'ha de realitzar d'acord amb la llei i, per tant, està subjecte al principi de reserva de llei. Aquest fet és conseqüència directa del que disposa, a tal efecte, l'art. 31.3 del Text Constitucional⁵ i de la interpretació que, del mateix, ha realitzat el Tribunal

⁵ El tenor literal d'aquest article és el següent: *"Només podran establir-se prestacions personals i patrimonials de caràcter públic d'acord a la llei"*.

Constitucional. En l'àmbit local, el compliment d'aquesta obligació es realitzarà mitjançant l'aprovació del corresponent reglament del servei, de l'ordenança no fiscal de la tarifa a satisfer pels usuaris del servei o bé, en el seu cas, de l'ordenança fiscal corresponent per part del Ple municipal. Tornarem a fer referència a aquesta qüestió en el marc de cadascun dels apartats següents.

Una vegada determinada la naturalesa jurídica que, amb caràcter general, correspon a la prestació a satisfer per l'usuari del servei o activitat corresponent, cal determinar quina figura concreta, tributària o no, correspon aplicar. En aquest context, caldrà tenir en compte quin és el règim jurídic en base al qual es presta el servei i, per tant, atenent al fet que aquest es presti en règim de Dret Públic o bé en règim de Dret Privat.

2. SERVEI PRESTAT EN RÈGIM DE DRET PÚBLIC

Tot i que en l'àmbit doctrinal no existeix una posició unànime al respecte, és majoritàriament acceptada l'opinió que un servei o activitat és prestat en règim de Dret Públic quan, independentment de la seva concreta forma de gestió – directa o indirecta –, el subjecte que la duu a terme està sotmès, en la seva actuació, a normes de Dret Públic. En aquest context, podem entendre que aquesta situació esdevé quan la gestió del servei es realitza, directament, per la pròpia entitat local o bé per un organisme autònom local.

En aquests supòsits, la prestació patrimonial de caràcter públic a exigir serà una **taxa**, atenent als elements definitoris que, d'aquest tribut, es contenen arts. 2.2.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, art. 6 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics i art. 20 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals. D'acord amb aquests articles, *“les taxes són tributs el fet imposable dels quals consisteix en la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic, la prestació de serveis o la realització d'activitats en **règim de Dret Públic** que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular a l'obligat tributari, **quan els serveis o activitats no siguin de sol·licitud o recepció voluntària per als obligats tributaris o no es prestin o realitzin pel sector privat**”*.

Si atenem a les consideracions realitzades a l'epígraf 1 anterior, la prestació dels serveis d'escola musical i d'organització de representacions teatrals, musicals, coreogràfiques, audiovisuals i cinematogràfiques al municipi de Vic són prestades en règim de monopoli de fet per part del sector públic, en tant en quant els usuaris del servei no tenen opció d'acudir al sector privat per poder ser beneficiaris del mateix. Aquesta circumstància, juntament amb el fet que sigui prestat en règim de Dret Públic, bé directament per l'Ajuntament bé per un organisme autònom local, determina que la naturalesa jurídica de la prestació econòmica a satisfer sigui la d'una taxa.

Les conseqüències jurídiques d'aquesta qualificació són les següents:

- En primer lloc, l'establiment de la taxa haurà de ser realitzada pel Ple de l'Ajuntament mitjançant l'aprovació de la corresponent **Ordenança fiscal municipal**, donant així satisfacció al **principi de legalitat** establert a l'art. 31.3 CE.
- En segon lloc, **l'import de la taxa podrà ser, com a màxim, el cost del servei**. En aquest context, les taxes han de ser configurades atenent al principi de cobertura de despeses, de manera que la seva quantificació es realitzarà atenent a la relació que hi ha entre el cost del servei o activitat i la recaptació de la taxa. En conseqüència, la recaptació derivada de la taxa tendeix a cobrir, total o parcialment, les despeses d'administració i manteniment de l'organització, incloses les despeses d'inversió realitzades en la prestació del servei i, per tant, al cost que té per a l'Administració la prestació del servei o activitat corresponent. En qualsevol cas, caldrà determinar l'import de la taxa atenent a l'informe econòmic-financer preceptiu que caldrà elaborar a tal efecte.
- En tercer lloc, des de la vessant pressupostària, els ingressos públics derivats de la recaptació de la taxa corresponent apareixeran recollits al **pressupost consolidat de l'Ajuntament de Vic**.

3. SERVEI PRESTAT EN RÈGIM DE DRET PRIVAT

En termes generals, s'entén que un servei o activitat és prestat en règim de Dret Privat quan la seva gestió és realitzada per un ens l'actuació del qual es troba sotmesa a les normes del Dret Privat. En aquest context, quedarien integrades qualsevol de les formes de gestió indirecta del servei contemplades a la Llei de Bases del Règim Local, això és, mitjançant concessió, gestió interessada, concert o a través d'una societat d'economia mixta en la que l'Administració local participi, per sí mateixa o mitjançant d'una entitat pública, en concurrència amb persones físiques o jurídiques, així com, en el marc de la gestió directa, per una societat mercantil el capital social de la qual sigui íntegrament públic.

En aquests supòsits, la prestació patrimonial a exigir serà un **preu privat o tarifa**, en tant en quant la seva exigibilitat deriva de la relació contractual de dret privat que s'estableix entre l'usuari i el gestor del servei. Es tracta d'una forma de retribució del concessionari que presta el servei públic, un servei que, en el cas que s'estudia al present informe, té naturalesa coactiva donada la situació de monopoli en la prestació que existeix al municipi de Vic. Aquesta nota determina que ens trobem davant una prestació patrimonial de caràcter públic però de titularitat privada i, per tant, de naturalesa no tributària.

Les conseqüències jurídiques d'aquesta qualificació són les següents:

- En primer lloc, l'establiment del preu o tarifa haurà de ser realitzada mitjançant l'aprovació, pel Ple de l'Ajuntament, de la corresponent **Ordenança no fiscal municipal** o de l'aprovació del corresponent **reglament del servei**, donant així satisfacció al **principi de legalitat** establert a l'art. 31.3 CE.
- En segon lloc, **l'import del preu privat o tarifa serà, com a mínim, el cost del servei**. En aquest context, i a diferència de les taxes, la determinació de l'import del preu a satisfer per la prestació del servei podrà tenir en compte, juntament amb el cost del servei, el benefici empresarial, fet que pot determinar que els usuaris hagin de satisfer un import més elevat per la prestació d'aquest servei.
- En tercer lloc, des de la vessant pressupostària, els ingressos derivats de la recaptació del preu privat corresponent apareixeran recollits als comptes de l'entitat gestora i no al Pressupost de l'ens públic.

IV. CONCLUSIONS

1. IMPOST SOBRE SOCIETATS

Com s'ha posat de manifest en el decurs del present informe, la fiscalitat que afecta als ens gestors dels serveis d'escola de música i de les d'activitats d'organització de representacions teatrals, musicals, coreogràfiques, audiovisuals i cinematogràfiques en l'àmbit de l'Impost sobre Societats no és homogeni degut, essencialment, a l'aplicació de supòsits d'exempció o de règims especials de tributació. La valoració conjunta dels diversos models de gestió analitzats ens permet arribar a les següents conclusions:

- L'opció fiscalment més avantatjosa és la de l'organisme autònom en tant en quant la legislació vigent preveu una exempció subjectiva total. Aquest fet determina que l'ens públic quedi exempt de tributar a l'Impost sobre Societats pel simple fet de ser-ho, amb independència de la naturalesa de les rendes rebudes durant l'exercici impositiu.
- A continuació, es situarien la fundació i l'empresa pública de capital íntegrament públic. Amb caràcter abstracte, es fa difícil determinar si una o altra fórmula és més avantatjosa ja que una afirmació d'aquest tipus requeriria analitzar els ingressos concrets obtinguts per cadascuna d'elles. Tot i això, aportem algunes dades objectives que poden ajudar a determinar-ho:
 - El règim fiscal aplicable a les fundacions preveu un seguit d'exempcions objectives que afecten a les rendes rebudes per l'entitat. En aplicació d'aquestes exempcions, la pràctica totalitat de les rendes rebudes per la fundació quedarien exemptes de tributació, fet que determinaria una quota tributària de l'Impost sobre Societats de zero. En canvi, en el cas de la societat mercantil de capital íntegrament públic, sempre hi haurien rendes sotmeses a tributació, donat que l'import de la bonificació aplicable, tot i ser molt elevada (recordem, del 99 per cent) no afecta a la totalitat de les rendes rebudes i, a més, sempre queda un 1 per cent que queda sotmès a tributació.
 - Tanmateix, i relacionat amb l'anterior, en el cas que la fundació obtingués algun tipus de renda subjecta a tributació, el tipus de gravamen aplicable seria del 10 per cent, mentre que en el cas de la societat mercantil pública seria del 25 per cent.

- En darrer lloc, com a fórmula menys avantatjosa des de la perspectiva de l'Impost sobre Societats, es situaria la societat mercantil mixta donat que es tracta d'una estructura que tributa com qualsevol altra societat de capital: amb plena subjecció a l'impost i amb una tributació al tipus general del 25 per cent.

En el següent quadre es recullen les diferències substancials de la tributació, en l'àmbit de l'Impost sobre Societats, de les diverses fórmules analitzades:

ENS GESTOR	RÈGIM FISCAL IMPOST SOCIETATS	TIPUS DE GRAVAMEN
ORGANISME AUTÒNOM	Exempció subjectiva total	-
FUNDACIÓ	Exempció objectiva (aplicable a la pràctica totalitat de les rendes rebudes)	10%
SOCIETAT MERCANTIL PÚBLICA	Bonificació del 99% (aplicable a les rendes derivades de la prestació del servei d'escola musical i organització d'espectacles però no a la resta de rendes)	25%
SOCIETAT MERCANTIL MIXTA	Subjecció plena	25%

2. IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

En l'àmbit de l'Impost sobre el Valor Afegit, podem plantejar les següents conclusions:

- Arrendament de l'immoble propietat de l'Ajuntament: Des de la perspectiva de l'Ajuntament és indiferent qui presti el servei donat que sempre haurà de repercutir la quota de l'IVA per l'arrendament de l'edifici al tipus del 21 per cent.
- Prestació dels serveis per l'entitat gestora: Des de la perspectiva de l'entitat gestora, l'opció fiscalment més favorable és que els serveis siguin prestats per una societat mercantil mixta o íntegrament pública donat que està obligada a repercutir l'IVA per la prestació del servei d'organització d'espectacles artístics i, a l'hora, pot deduir les quotes d'IVA suportades. En canvi, respecte els serveis d'educació musical és aplicable una exempció fet que impedeix que l'entitat es

pugui deduir les quotes d'IVA suportades que estiguin vinculades al servei desenvolupat.

El tractament fiscal a efectes de l'IVA és idèntic per la Fundació i per l'Organisme autònom donat que no han de repercutir l'IVA pels serveis prestats però tampoc es podran deduir les quotes d'IVA suportades. Aquest fet determina que l'IVA suportat per la Fundació o per l'Organisme Autònom en l'adquisició de béns i serveis suposi un increment dels costos per als mateixos.

- Des de la perspectiva del ciutadà consumidor és més favorable que la prestació dels serveis es faci per la Fundació i per l'Organisme autònom donat que no s'ha de repercutir l'IVA al preu dels serveis.

En el següent quadre es recullen les diferències substancials de la tributació, en l'àmbit de l'Impost sobre el Valor Afegit, de les diverses fórmules analitzades:

ENS GESTOR	RÈGIM FISCAL IVA	EFFECTES PEL CONSUMIDOR
ORGANISME AUTÒNOM	No repercussió IVA (exempció) No deducció IVA suportat	No suporta IVA (menys cost)
FUNDACIÓ	No repercussió IVA (exempció) No deducció IVA suportat	No suporta IVA (menys cost)
SOCIETAT MERCANTIL PÚBLICA	<u>Educació musical:</u> No repercussió IVA (exempció) No deducció IVA suportat	No suporta IVA (menys cost)
SOCIETAT MERCANTIL MIXTA	<u>Organització espectacles:</u> Repercussió IVA (exempció) Deducció IVA suportat	Suporta IVA (més cost)

3. NATURALESA JURÍDICA DE LA PRESTACIÓ A SATISFER PELS USUARIS DEL SERVEI

El fet que la prestació del servei públic d'educació musical i d'activitats d'organització de representacions teatrals, musicals, coreogràfiques, audiovisuals i cinematogràfiques no sigui realitzada pel sector privat dintre el terme municipal de Vic determina que ens trobem davant d'una prestació coactiva i, per tant, davant una prestació patrimonial de caràcter públic. En concret:

- En cas que el servei sigui prestat, directament, per l'Ajuntament o bé per un organisme autònom, la prestació a exigir serà una taxa. Aquest fet determina, des del punt de vista del consumidor, l'opció més avantatjosa donat que el seu import podrà ser, com a màxim, el cost del servei.
- Si el servei és prestat mitjançant qualsevol de les fórmules indirectes de gestió o bé mitjançant una societat mercantil de capital íntegrament públic, la prestació a exigir serà un preu privat o una tarifa. Aquest fet determina que el seu import sigui, com a mínim, el cost del servei, la qual cosa comporta que, des del punt de vista del consumidor, l'import a satisfer pugui ser més elevat.

En qualsevol cas, l'establiment de la prestació a satisfer haurà de ser aprovada pel Ple de la Corporació a fi i efecte de donar satisfacció al principi de reserva de llei.

En el següent quadre es recullen les diferències substancials de la prestació a satisfer en el marc de les diverses fórmules de gestió analitzades:

ENS GESTOR	TIPUS DE PRESTACIÓ PATRIMONIAL	EFFECTES PEL CONSUMIDOR
ORGANISME AUTÒNOM	Taxa	Cost màxim del servei
FUNDACIÓ	Preu privat	Cost mínim del servei
SOCIETAT MERCANTIL PÚBLICA	Preu privat	Cost mínim del servei
SOCIETAT MERCANTIL MIXTA	Preu privat	Cost mínim del servei

4. APLICACIÓ DELS INCENTIVS FISCALS AL MECENATGE

La Llei 49/2002, de 23 de desembre, estableix un seguit d'incentius fiscals per les donacions realitzades, per persones físiques i jurídiques, a entitats sense afany de lucre i entitats assimilades.

En aquest context, aquests incentius fiscals només resultaran aplicables als subjectes, particulars o empreses, que realitzin donacions a la Fundació o bé a l'Organisme Autònom, opció que no existeix en relació a les aportacions que, en el seu cas, es realitzin a favor de la resta d'ens gestors analitzats al present informe.

En el següent quadre es recullen les diferències substancials en relació a l'aplicació dels incentius fiscals al mecenatge segons quina sigui la fórmula de gestió del servei públic que s'utilitzi:

ENS GESTOR	DONANTS: APLICACIÓ DELS INCENTIVS FISCALS AL MECENATGE
ORGANISME AUTÒNOM	Si
FUNDACIÓ	Si
SOCIETAT MERCANTIL PÚBLICA	No
SOCIETAT MERCANTIL MIXTA	No

3. Síntesi de la consulta a parts interessades

Jaume Colomer

Síntesi de la consulta a parts interessades

Jaume Colomer

Participants

En les sessions de debat hi han participat les següents persones:

Sessió 1: 22.01.2016

Carmen Rubio, crítica de teatre
Joan Ballana, regidor ERC
Jordi Arquès, actor i director de teatre
Josep Anglada, regidor Plataforma
Josep Lluís Garcia, regidor ERC
Manel Manzano, programador musical
Montse Portús, coordinadora Mercat Música Viva
Toni Font, actor i director de teatre
Toni Serrat, regidor equip de govern
Xevi Solà, exregidor i representant Coral Canigó

Sessió 2: 01.02.2016

Fabiana Palmero, regidora equip de govern
Jordi Vilarrodà, cap de cultura del 9Nou
Josep Maria Roca, regidor equip de govern
Marc Barnolas, regidor de Capgirem Vic
Maria Balasch, regidora d'ERC
Mercè Casals, directora AMPA Escola de Música
Pili Pascual, representant Orfeó Vigatà
Ramon Rial, director escola Escorial
Ramon Ripoll, tècnic municipal
Sara Blàzquez, regidora de Capgirem Vic
Toni Illa, president del Patronat IEO
Xevi Font, actor i director de teatre
Van excusar la seva absència: Jordi Domènech, cantant d'òpera, Àlvar Solà i
Carme Bover, regidors equip de govern.

Sessió 3: 18.02.2016

Enriqueta Anglada, patró Fundació
Jaume Ayats, patró Fundació
Joan Oller, patró Fundació
Joaquim Badia, patró Fundació
Lluís Anglada, patró Fundació
Pilar Soldevila, patró Fundació
Víctor Sunyol, patró Fundació

Sessió 4: 26.02.2016

Sr. Josep Saigí, ex-interventor municipal

Sessió 5: 26.02.2016

Lluís Vila d'Abadal, director general de la Fundació
Gemma Canadell, responsable de comunicació
Ramon Ferrer, cap de programació CAE
Núria Blasco, cap d'administració
Eli Pujol, cap d'estudis
Sebastià Bardole, secretari acadèmic

Objectes de debat

El debat tenia l'objectiu de fer una valoració de l'actual model de gestió i veure quines accions o models alternatius el podien millorar. Amb tot, a través del debat vam identificar que l'objecte de debat era múltiple, és a dir, que hi havia diversos eixos de debat.

- a. Hi ha dos debats: un primer debat és el de la modalitat de gestió i la seva estructura jurídica, un altre és sobre el servei que volem (missió, visió, línies de servei). Quin servei cultural ha de fer L'Atlàntida? Per a qui s'ha fet L'Atlàntida, per al sector o per als ciutadans?
- b. Cal diferenciar el debat sobre l'Escola de Música i sobre el CAE.
- c. Com articulem la música amb el teatre, i la programació d'excel·lència amb les propostes locals?
- d. Com es pot millorar el diàleg entre L'Atlàntida i la ciutat?
- e. Què vol dir re-municipalització? Quina modalitat de gestió directa es vol?
- f. La gestió de serveis culturals ha d'estar en mans de polítics o de professionals i agents especialitzats?

Es fan consideracions que argumenten que el model de gestió actual de L'Atlàntida no és resultat d'un debat ciutadà sinó d'una circumstància històrica. Per això convé analitzar els avantatges i inconvenients de l'actual model de gestió i contrastar-los amb els d'una gestió directa per tenir arguments que permetin una elecció fonamentada. Obrir el debat ja és bo, independentment de la modalitat de gestió que s'adopti.

Tal volta la principal causa del malestar és el desconeixement dels objectius i de l'acció que es desenvolupa. El desconeixement genera desconfiança envers els patrons. Una cosa són les necessitats objectives, els serveis que es presten i la seva ocupació, i una altra les percepcions que en té cada sector ciutadà. Cal més diàleg.

Aportacions

Encara que en les dues primeres sessions hi van participar persones de diferents perfils i representacions i, per tant, en el debat es van aportar diferents perspectives, hem agrupat les principals aportacions en 7 perspectives.

En cada perspectiva hem organitzat els continguts en 3 eixos:

- a. Els beneficis i valors de l'actual model de gestió
- b. Els dèficits i inconvenients de l'actual model de gestió
- c. La proposta de millores i models alternatius de gestió

Perspectiva 1: L'equip de govern

a. Beneficis i valors del model actual de gestió

La gestió de l'IMAC no era prou àgil. La gestió municipal directa és feixuga i lenta, crea inèrcies, tendeix a estancar-se. La gestió privada és més àgil. Els grans teatres del món es gestionen a través de fundacions privades. L'actual gestió és molt bona, tot i que sempre es pot millorar. La gestió actual és plenament transparent, s'ajusta plenament a la llei.

L'Atlàntida permet tenir a Vic una programació musical d'excel·lència, a la ciutat ja hi ha altres equipaments per anar a veure els Pastorets o representacions de teatre amateur. L'Atlàntida forma part de l'èlit de la música.

A L'Atlàntida també s'hi fan actes esportius massius que permeten que els ciutadans que no van a la programació de teatre i música puguin conèixer l'equipament i la seva oferta.

La valoració de l'EMVIC és molt bona tant per la qualitat dels professors com per l'accessibilitat dels preus. No seria viable voler convertir els professors de l'EMVIC en funcionaris.

La majoria de ciutadans fan una bona valoració del funcionament de L'Atlàntida i no és cert que funcioni d'esquena a la ciutat.

b. Dèficits i inconvenients del model actual de gestió

No hi ha programació infantil.

c. Proposta de millores i models alternatius de gestió

Caldria trobar la manera de combinar millor la funció de teatre d'excel·lència amb l'acolliment d'iniciatives locals.

Perspectiva 2: Les formacions polítiques que no formen part de l'equip de govern

a. Beneficis i valors del model actual de gestió

La Fundació fa una bona gestió comercial de la programació d'espectacles.

b. Dèficits i inconvenients del model actual de gestió

L'Atlàntida és gestionada per una fundació privada que rep diner públic i en la que no hi ha representació de tots els partits. Molts ciutadans consideren que és un equipament de tots i que uns pocs gestionen i es senten seu.

L'orientació de L'Atlàntida és elitista. La seva programació d'excel·lència no és l'única forma de cultura, calen més formes per satisfer les diferents demandes i crear interès i afecció per participar-hi. Ho agreuja que a Vic hi ha una mancança de model cultural, no hi ha definida una estratègia global de ciutat.

També hi ha molts ciutadans que no hi han accedit mai, tot i que ja sabem que els públics habituals representen només una part de la població. És un equipament de tots, gestionat per uns quants, en el qual no hi accedeix tothom.

L'Atlàntida mira els altres equipaments culturals de la ciutat com si fossin competència en comptes de cooperar amb ells el fet que entre tots formen el sistema escènic local. La gestió privada reforça que sigui un cercle tancat.

L'Ajuntament només pot accedir a un ús gratuït de L'Atlàntida 5 cops l'any quan és el titular.

La Fundació dedica pocs esforços a l'educació teatral de la ciutadania. No és acceptable que en la programació només apareguin actors de TV3.

No hi ha producció pròpia, excepte un musical.

Hi ha alguns desajustos que provoquen malestar. Per exemple, hi ha gent que no hi ha anat mai o molt poques vegades, la infrutilització dels espais per part de la societat civil, l'existència d'un conflicte d'interessos entre l'Ajuntament (que vetlla per l'interès públic) i la Fundació, el fet que la

Fundació gestiona recursos públics de manera poc transparent i que les decisions les prenen persones no electes, el fet que no es garanteix un servei públic sociocultural per a tota la ciutadania.

Encara que els comptes anuals són a la web, no són prou detallats. Els càrrecs electes no accedeixen a més informació que la que es publica a la web. No accedeixen al detall dels salaris, per exemple, només a la forquilla salarial. L'Atlàntida es gestiona d'esquenes a la ciutat. S'han començat a fer alguns canvis positius però massa lentament. Encara hi ha poca transparència. Funciona en contra de l'ETC perquè té por que li faci ombra.

c. Proposta de millores i models alternatius de gestió

Es considera que seria millor la re-municipalització, ja sigui gestió directa, a través d'un organisme autònom o d'una empresa pública. La gestió pública és més oberta i popular. Els regidors de l'oposició no han pogut format part del Patronat de la Fundació. Tots han estat escollits a dit. No es coneixen els comptes. Hi ha algunes entitats amb privilegis, com la coral Canigó, i això crea greuges.

La proposta és encarregar la seva gestió a un Organisme Autònom com a Olot, Sant Cugat i Valls. L'objectiu és que l'Ajuntament no sigui captiu d'un model de gestió que la ciutadania no ha decidit. Per resoldre tots els mals hàbits és necessari canviar de model. Si no es re-municipalitza, com a mínim cal que els regidors de l'oposició puguin tenir representació en el Patronat de la Fundació perquè si L'Atlàntida costa a l'Ajuntament 2 milions d'euros a l'any (1.200.000 l'EMVIC i 600.000 el CAE) la ciutat n'hauria de treure més rèdit, i la gestió dels recursos hauria de ser més transparent. A tal efecte, caldria definir i consensuar la política cultural de la ciutat.

Perspectiva 3: Els agents escènics i musicals locals

a. Beneficis i valors del model actual de gestió

El continent és excel·lent. Es va buscar l'excel·lència arquitectònica (més que la seva funcionalitat) encara que això condicioni o hipotequi el contingut que pot acollir.

Els ingressos de taquilla representen un 30% del total d'ingressos i cobreixen la despesa variable de la programació (cost de les companyies o intèrprets).

b. Dèficits i inconvenients del model actual de gestió

Hi ha manca de transparència. No n'hi ha gaire en el lloguer de sales ni residències.

L'Atlàntida està pensada per a la música, la programació teatral no està a l'alçada de la musical perquè s'argumenta que aquella és una opció estratègica de la ciutat de Vic. Una programació teatral d'excel·lència demana una inversió elevada, ni que sigui en un període d'intensitat com la TA de Girona. La programació de teatre és un "copiar i enganxar" d'altres teatres, no s'aposta per propostes singulars.

L'accés a L'Atlàntida és difícil: per fer els Pastorets a L'Atlàntida ha calgut pagar un lloguer de 1.000 euros tot i que és un projecte de ciutat en el que L'Atlàntida hauria de ser el pal de paller o aglutinador i crear sinergies. L'Atlàntida hauria de ser el catalitzador d'iniciatives ciutadanes tant en producció local com en pedagogia teatral.

Hi ha una sala polivalent sense pinta ni condicions tècniques a la caixa escènica per a fer-hi teatre amateur o de petit format. Està pensat com un auditori. La sala polivalent es va convertir en auditori.

Les companyies de teatre amateur estan orfes d'espai, estaven més ben ateses quan funcionava l'IMAC. Amb el nou teatre es va crear un consell de savis d'alta cultura que han exclòs la societat civil del seu ús. Les tarifes estan pels núvols, no hi ha facilitats. És un teatre d'esquena a la ciutat.

c. Proposta de millores i models alternatius de gestió

La re-municipalització garantirà que hi hagi més facilitats i sensibilitat per acollir propostes locals. S'hauria de semblar al model del Cirvianum de Torelló.

L'Atlàntida hauria de ser un pal de paller que promogui que els ciutadans hi vagin i hi tornin per tal que se'l sentin seu.

La programació hauria de trobar un equilibri entre l'excel·lència i la comercialitat.

Cal promoure la producció pròpia. Fins ara no hi hagut partida.

Perspectiva 4: Altres agents culturals i socials

a. Beneficis i valors del model actual de gestió

L'EMVIC està fent un feina important en l'àmbit musical. La coordinació entre l'EMVIC i l'AMPA és bona. La gestió de l'EMVIC és molt bona. Però hauria d'estar més al servei de la comarca.

El model de gestió és bo. L'Atlàntida està fent un gran servei a la ciutat i la comarca. La gestió directa és el procediment que utilitzen altres serveis municipals perquè el consideren més eficient. L'ocupació és molt bona, s'omplen gairebé sempre les 800 localitats. Tots els patrons són dignes,

diversos, compromesos amb la cultura, independents, vetllen pel bé del municipi. La programació és molt bona, el públic que pot pagar entrada està encantat.

La instal·lació és excel·lent. L'edifici ha assolit un prestigi nacional important.

La sala petita és una sala polivalent amb una excel·lent qualitat sonora.

La situació del teatre local és preocupant, hi havia hagut grups molt significatius (amateurs amb nivell) i s'han anat perdent durant els anys que no hi havia un espai adequat. Després L'Atlàntida ha prioritzat la música en detriment del teatre. Les poques possibilitats que tenen els grups teatrals d'accedir a L'Atlàntida és un escàndol. Alguns fan produccions molt bones. L'Atlàntida hauria de ser un pal de paller. Hauria de promoure projectes experimentals. L'Atlàntida hauria de ser "la masia" del teatre: despertar l'interès, fer pedagogia...

b. Dèficits i inconvenients del model actual de gestió

L'Atlàntida està gestionat per una entitat privada i pagat amb diners públics. No queda clar si és un equipament privat o públic. No s'ha aconseguit una elevada apropiació ciutadana. És cert que hi ha altres espais, però L'Atlàntida no és accessible. Quina és la seva funcionalitat? L'equip de govern no sap què en vol fer de L'Atlàntida! Del 2011 al 2015 a Vic hi ha hagut una mancança de política cultural. No s'ha definit quina és la funció de l'equipament. El problema no és de gestió sinó de política cultural tot i tenir equipaments de primer ordre.

La programació és massa comercial, hauria de programar obres de més risc buscant un equilibri. Caldria fer com a Torelló, on la gent s'estima el teatre i donen suport a les seves iniciatives. Només s'ha assolit l'èlit en música, en teatre no.

Les entitats locals tenen dificultats per accedir-hi, per cost i per manca d'antel·lació. La programació d'excel·lència només estalvia anar a Barcelona. No hi ha programació infantil. Hi ha coses que es poden millorar. Per exemple, no hi ha cap patró que representi el sector del teatre i la dansa. Encara que l'EMVIC fa una bona coordinació amb les altres escoles de la ciutat, aquestes no hi volen anar perquè els preus d'accés són molt elevats. Això genera la sensació d'exclusió. L'EMVIC tampoc no està oberta a les altres músiques de la ciutat.

c. Proposta de millores i models alternatius de gestió

Caldria definir clarament la missió i els objectius de L'Atlàntida. Cal posar-nos d'acord en si ha de ser un gran teatre de prestigi a la ciutat o un equipament

per a l'ús dels ciutadans. O bé si cal combinar ambdues coses. Seria bo fer una anàlisi comparada dels models de gestió d'equipaments culturals similars.

L'Atlàntida hauria de voler assolir l'excel·lència partint de la base. No ha de ser un "ateneu o centre parroquial".

Cal deixar d'imaginar que municipalització vol dir gratuïtat o preus més econòmics.

Caldria valorar el grau d'utilització dels espais i, si hi ha franges disponibles, cedir-les sense cost o amb preus baixos a escoles o entitats de la ciutat. Cal arribar a nens que tenen molt bona veu i ritme i que queden fora de l'activitat de L'Atlàntida.

L'EMVIC potser podria millorar l'elecció del director i en l'obertura a altres músiques.

Perspectiva 5: Els patrons de la Fundació

a. Beneficis i valors del model actual de gestió

Es va definir un model de gestió indirecta que es considerava òptim. Es va integrar en una sola gestió l'escola de música, el conservatori i el centre d'arts escèniques. Es va definir una projecció comarcal per tenir més massa crítica de població (en el Patronat hi ha un alcalde de la comarca). La gestió actual, entesa com a programació, és bona, i les dades d'ocupació també (tots els indicadors són òptims). Es va voler que la Fundació fos presidida per l'Alcalde però tingués més patrons civils per no caure en l'àmbit de la funció pública. La gestió municipal directa tendeix al relaxament, la gestió mixta és millor. L'eficiència del model de gestió és alta, és un cas d'èxit.

Es va definir un model de gestió mixta a l'estil de la *Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació* (una fundació privada amb suport públic).

Les fortaleeses del model de gestió són: la seva autonomia de gestió i de generació de recursos propis, l'agilitat en la presa de decisions, la capacitat de captació de recursos de mecenatge i patrocini, la pluralitat de veus, la gestió integrada de l'EMVIC i el teatre (no només pels beneficis de les economies d'escala que permet sinó de la sinergies potencials entre educació i arts escèniques).

Els públics estan molt satisfets amb la programació de L'Atlàntida i la seva qualitat.

L'Ajuntament va condicionar l'ETC per a les companyies amateurs, que el gestionen. No hi ha un diàleg fluid i satisfactori entre L'Atlàntida i els grups de teatre de la ciutat. Es va crear el consell assessor sobre la programació, presidit per un patró, com un dispositiu per millorar-lo. El diàleg amb el sector

l'ha de fer L'Atlàntida o l'Ajuntament? Es constata una certa incapacitat dels responsables polítics per fer-lo.

b. Dèficits i inconvenients del model actual de gestió

La missió i model organitzatiu de L'Atlàntida està definit, però l'Ajuntament hauria de definir quin model d'acció cultural vol a la ciutat. El model cultural de ciutat està poc definit, mai no s'ha fet de manera explícita, només s'ha definit en termes pressupostaris. Tot i que hi ha antecedents de planificació (com el Pla de Cultura 1996-97 o el PAC) no han marcat les decisions que s'han pres.

Tal volta el sector de teatre té una certa sensació d'inferioritat perquè la programació musical és excepcional i perquè alguns grups de música han tingut projecció internacional.

c. Proposta de millores i models alternatius de gestió

Caldria preguntar-se quins beneficis aportaria un Organisme Autònom per poder-los valorar. Si es crea un OA també pot fer una gestió indirecta de l'equipament a través de la Fundació.

Caldria preguntar-se també quin cost econòmic tindria un canvi de model, i quines dificultats comportaria.

La solució no passa tampoc per afegir al Patronat representants dels partits de l'oposició, això el transformaria en una taula de debat polític. La transparència es pot augmentar fent, si es vol, que les reunions del patronat siguin retransmeses en streaming. La transparència és elevada: tot es publica a la web. El control econòmic és total, l'interventor era patró fins fa poc. El model estructural de gestió no determina el grau de participació ciutadana. El que ho determina és la manera de fer-lo funcionar.

Perspectiva 6: Intervenció municipal

a. Beneficis i valors del model actual de gestió

L'Ajuntament va escollir aquest model de gestió perquè no es veia en cor, per motius jurídics, de gestionar l'Escola de Música (alt nombre de personal, salaris singulars, titulació requerida,...). Veia molt positiu fer-ho a través d'una fundació. Els treballadors també feien pressió per un model de gestió que els donés més seguretat laboral.

També es va considerar beneficiós una gestió integrada de l'EM i el teatre. L'Ajuntament avança a la Fundació la part de finançament de l'EM que correspon a la Generalitat, a més de la seva pròpia.

Es va desfer l'OA i es va convocar un concurs públic per adjudicar la gestió. A tal efecte, l'IEO va crear la Fundació L'Atlàntida.

La gestió indirecta és bona perquè és més àgil i flexible, i perquè permet gestionar patrocinis. El marc legislatiu permet diversos models de gestió de serveis públics, entre altres la gestió a través de societats públiques o mixtes. Les societats mixtes són la millor opció de gestió d'un servei públic per capacitat i per eficiència perquè en els consells d'administració hi ha privats que busquen beneficis, aporten tecnologia i aposten clarament pels resultats i l'eficiència.

b. Dèficits i inconvenients del model actual de gestió

Segurament no s'han atès prou bé les reclamacions d'algun sector ciutadà i això ha encès el foc. Atendre-les segurament té un cost, però cal valorar-ne els beneficis.

L'Ajuntament ha deixat fer la Fundació. Li ha delegat totes les decisions per incapacitat de decidir sobre un àmbit especialitzat (com la música o el teatre) o per incapacitat d'arribar a acords a nivell de forces polítiques. S'ha inhibit.

c. Proposta de millores i models alternatius de gestió

L'EM no es pot gestionar des de l'Ajuntament per diversos motius: segurament no tots els professionals tenen les titulacions requerides, el sistema de retribucions salarials és singular... A més caldria que els actuals professors passessin a una situació d'interinatge que no els garanteix que guanyin la plaça si un dia es convoquen oposicions.

D'altra banda, separar l'EM i el teatre seria un problema a nivell de recursos patrimonials. També podria ser que, aplicant els ratios de personal de l'Ajuntament, el CAE hagués de reduir plantilla per evitar la creació de greuges. L'EMVIC és impossible passar-la a gestió directa, el CAE seria possible tot i que probablement no seria beneficiós.

És més beneficiós centrar tots els esforços en millorar el model de gestió actual que canviar-lo. Potser caldria millorar el contracte-programa: que precisés més el que ha de fer la Fundació i establís un sistema d'avaluació més concret i objectiu. Que deixés ben clares quines decisions són de l'Ajuntament i com dirigeix i controla el servei que presta la Fundació.

Perspectiva 7: Equip direcció Fundació

a. Beneficis i valors del model actual de gestió

Els beneficis són múltiples, sobretot en eficàcia i eficiència en la gestió.

b. Dèficits i inconvenients del model actual de gestió

Hi ha un cert malestar perquè la comunitat teatral té més dificultats d'accés a l'ús de les instal·lacions del que voldrien i perquè hi ha un desequilibri entre l'oferta de serveis en música i en teatre (considera que es mima excessivament la música). Però a Vic no hi havia cap auditori per a la música i a L'Atlàntida s'ha prioritzat aquesta especialització ja que és una línia estratègica de ciutat. Per això, la sala 2, que es va preveure com a polivalent, al final es va decidir (potser amb mala traça) que fos un auditori i això fa que L'Atlàntida no disposi de cap sala per al teatre de petit i mitjà format.

A L'Atlàntida hi ha més dies ocupats que els que pensa la comunitat teatral. Els dies desocupats es podrien oferir a les formacions locals per fer més fluida la relació si atenen el cost marginal d'ús (ja que l'estructural ja està cobert) però caldria definir abans quin és el mapa d'infraestructures culturals de la ciutat i quina especialització funcional s'assigna a cadascuna.

El nínxol funcional assignat a L'Atlàntida és l'espectacle professional. S'han programat les formacions professionals osonenques. Si L'Atlàntida cobreix totes les necessitats, crearia un monopoli i desertitzaria les altres iniciatives.

El PLEC 2010 no concreta un mapa d'infraestructures, tot i que la ciutat té prou infraestructures per acollir totes les iniciatives culturals i l'únic que es necessita és una ordenació funcional que hauria de fer l'Ajuntament.

Ja hi ha un sistema de tarifes que preveu bonificacions a les companyies osonenques. Però el que no pot ser és l'ús gratuït.

La ciutat (ni la comarca) no disposen de cap planificació del seu sistema escènic, això requeriria una decisió política valenta que s'evita. Seria una oportunitat de coordinació de projectes i generació de sinergies que incrementaria la riquesa escènica de la ciutat.

El Pla d'actuació 2015 del CAE L'Atlàntida és un document intern per demanar subvencions. No es publica, els ciutadans no ho coneixen.

c. Proposta de millores i models alternatius de gestió

Si calgués passar a gestió municipal hi hauria un problema derivat de la propietat del mobiliari i instruments, que són de la Fundació i que estan inventariats.

Algunes persones de l'equip actual de l'EMVIC tindrien problemes de titulació en cas d'haver de passar a la plantilla de l'Ajuntament.

4. Indicadors de produccions de L'Atlàntida

Indicadors de produccions de L'Atlàntida

2013

Fem un Musical. Joseph i l'increïble abric en Technicolor. Producció pròpia. Durant prop d'un any, es va treballar amb alumnes d'ESO i Barxtillerat de totes les escoles de Vic per posar en escena aquest Musical. El procés va incloure càstings, sessions pedagògiques i assaigs. Hi van participar prop de 120 joves d'entre 14 i 18 anys. L'experiència va ser molt satisfactòria pels participants i va obtenir un gran èxit de públic (se'n van fer 4 sessions entre el 2012 i el 2013).

Boig per tu. El Musical de Sau. Col·laboració en la producció (cessió de sales i estrena). Posteriorment, l'espectacle va girar i va fer temporada a Barcelona.

Pacamambo. Corcia Teatre. Col·laboració en la producció (cessió de sales, de personal tècnic i estrena).

La Gran Serenata Romàntica. Orquestra de Cambra de Vic. Producció pròpia (cada any s'estrenen tres produccions pròpies amb l'OCV)

Concert Mercat del Ram. Orquestra de Cambra de Vic. Producció pròpia

2014

Albert Vidal. El bufó místic. Col·laboració en la producció (cessió de sales, de personal tècnic i estrena).

Hora de Hits. La Nota Teatre. Col·laboració en la producció (cessió de sales, de personal tècnic i estrena)

Els Pastorets. Companyies vigatanes. Col·laboració en la producció (conveni de col·laboració anual)

De tot cor a Mozart. Cor i Orquestra del Conservatori de Vic. Producció de L'Atlàntida

Orquestra de Cambra de Vic. Producció pròpia

La Pomerola, el poeta. Producció poético-teatral pròpia, amb escenografia, música, direcció i interpretació d'autors locals. Estrena

Pere i el Llop. Orquestra de Cambra de Vic. Producció pròpia amb actors, escenografia i direcció.

2015

Els Pastorets. Companyies vigatanes. Col·laboració en la producció (conveni de col·laboració anual)

Vilafranca, un dinar de Festa Major, de Jordi Casanovas. Producció conjunta amb Teatres Amics (Granollers, Manresa, Sant Cugat Viladecans i Vic). Va resultar una inversió quantiosa i va rebre ajudes institucionals (Generalitat). Es va estrenar a cada un dels equipaments de Teatres Amics, va fer una gira per altres equipaments del país i va fer temporada al Teatre Lliure. La inversió va ser recuperada pràcticament en la seva totalitat.

Visites guiades a L'Atlàntida. Producció pròpia. Visites guiades a L'Atlàntida obertes a tothom, amb motiu del cinquè aniversari. Actors, guió, direcció escènica i tècnica locals.

Història del Rock. Espectacle per a escolars. Col·laboració en la producció. Es fa anualment dins la programació escolar.

Simfònics i Corals. Producció pròpia en col·laboració amb professors de l'EMVIC

Gloria de Vivaldi. Producció pròpia amb motiu del cinquè aniversari de L'Atlàntida, amb algunes de les corals més destacades d'Osona i el Ripollès (Coral Canigó, Coral Regina, Orfeo Vigatà, Cord'homes, Coral Guinadell) acompanyades de l'Orquestra de Cambra de Vic.

El Petit Escura-xemeneies. Òpera Infantil. Producció pròpia amb alumnes de l'EMVIC i l'Orquestra de Cambra de Vic. Amb direcció i escenografia locals. També es va fer sessió escolar.

Udémbye. SSM BigHand. Col·laboració en la producció. Santi Serratosa va dirigir un taller de percussió corporal adreçada a alumnes de diferents centres escolars de Vic. Els tallers van culminar en un espectacle.

Osona en Dansa. Producció pròpia. Amb motius del Dia Internacional de la Dansa es van reunir totes les escoles de dansa de la comarca, per crear un espectacle. L'any 2016 es repetirà l'experiència, que es va valorar positivament.

Potser desig de no. Col·laboració en la producció. Estrena. Un espectacle de poesia i dansa, amb actors, directors i escenografia locals.

LLISTAT D'ARTISTES OSONENCs A L'ATLÀNTIDA

Artistes Osonencs 2013 (Professionals i amateurs)

Fem un Musical. Joseph i l'increïble abric en Technicolor. Escolars
Peyu. Planeta Neptú. Monòleg
Boig per tu. El Musical de Sau (estrena)
Pacamambo. Corcia Teatre (estrena)
M. Helena Pla. Teatre
Concert de Nadal. Coral Canigó
Els viatges del jove Mozart. Orquestra de Cambra de Vic (estrena)
Guillem Roma i la Camping Band
Motets de Bach. Coral Canigó (estrena)
Big Mama i Taller de Músics
The Sey Sisters
La Gran Serenata Romàntica. Orquestra de Cambra de Vic
V.O. Pep Poblet i Nito Figueres (estrena presentació disc)
Stabat Mater. Coral Canigó (estrena)
Quartet Gerhard (cicle Grans Concerts)
Obeses en concert

Artistes Osonencs 2014 (Professionals i amateurs)

Per un sí o per un no. Lluís Soler i Xavier Boada
El Bufó Místic. Albert Vidal (estrena)
La Nota Teatre. Hora de Hits (estrena)
Informe per a una acadèmia. Ivan Benet
Els Pastorets. Companyies vigatanes
The Sey Sisters. Gospel
De tot cor a Mozart. Cor i Orquestra del Conservatori de Vic
Duo Palau-Katsyuba (música de cambra)
Natàlia Arroyo i Fran Gamallo (música de cambra)
STN amb Núria Graham (jazz-pop)
Joves intèrprets de Catalunya (música de cambra)
Anna Urpina i Joan Ribé (música de cambra)
Orquestra de Cambra de Vic
Concert de Nadal. Orfeó Vigatà
La Pomerola, el poeta. Producció i estrena
Vinyoli per Vinyoli. Lluís Soler
Pere i el Llop. Orquestra de Cambra de Vic (estrena)

Artistes Osonencs 2015 (Professionals i amateurs)

Els Pastorets. Companyies vigatanes
Visites guiades a L'Atlàntida. La Serpentina
Troianes 15. Companyia La Pell, direcció d'Anna Estrada
APM Show. Peyo
Ricard de tercer. A trois Teatre
Da Capo. Vol Ras
Llepolies. Jaume Barri
Concert per a clarinet, violí i piano (música de cambra)
Pep Poblet i Nito Figueras (estrena presentació segon disc)
Pep Sala en Concert
Missa Cantada. Orfeó Vigatà
Fanfàrria de Rams
Peces de Museu (música de cambra)
Concert per a violí i piano (música de cambra)
Història del Rock. Professors de l'EMVIC
Gloria, de Vivaldi. Corals osonenques i Orquestra de Cambra de Vic
Concert per a clarinet i piano (música de cambra). Clàssica Jove
Simfònics i corals. Professors EMVIC. Clàssica Jove
Piano al carrer. Alumnes de l'EMVIC. Clàssica Jove
Concert per a piano. Eudald Buch i Orquestra de Cambra de Vic. Clàssica Jove
Quartet per la fi dels temps. Daniel Taboada. Clàssica Jove
Nous talents de la música catalana (música de cambra). Clàssica Jove
Quartet Gerhard. La integral de Beethoven
Vida de Diva. Jordi Domènech (Grans Concerts)
Catmerata (Grans Concerts)
El Petit Escuraxemeneies. Òpera Infantil (estrena)
Joana Serrat. Fi de gira
Concert de Nadal. Coral Canigó
Udémbye. SSM BigHand. Amb escolars
Osona en Dansa. Amb escolars i professors de la comarca
Potser desig de no. Poesia i dansa (estrena)
Matinal de circ. La fàbrica dels somnis

5. Anàlisi econòmica

Xema Gil

INFORME ECONÒMIC FUNDACIÓ L'ATLÀNTIDA VIC

Març 2016

VERSIÓ 3.0

by xemagil

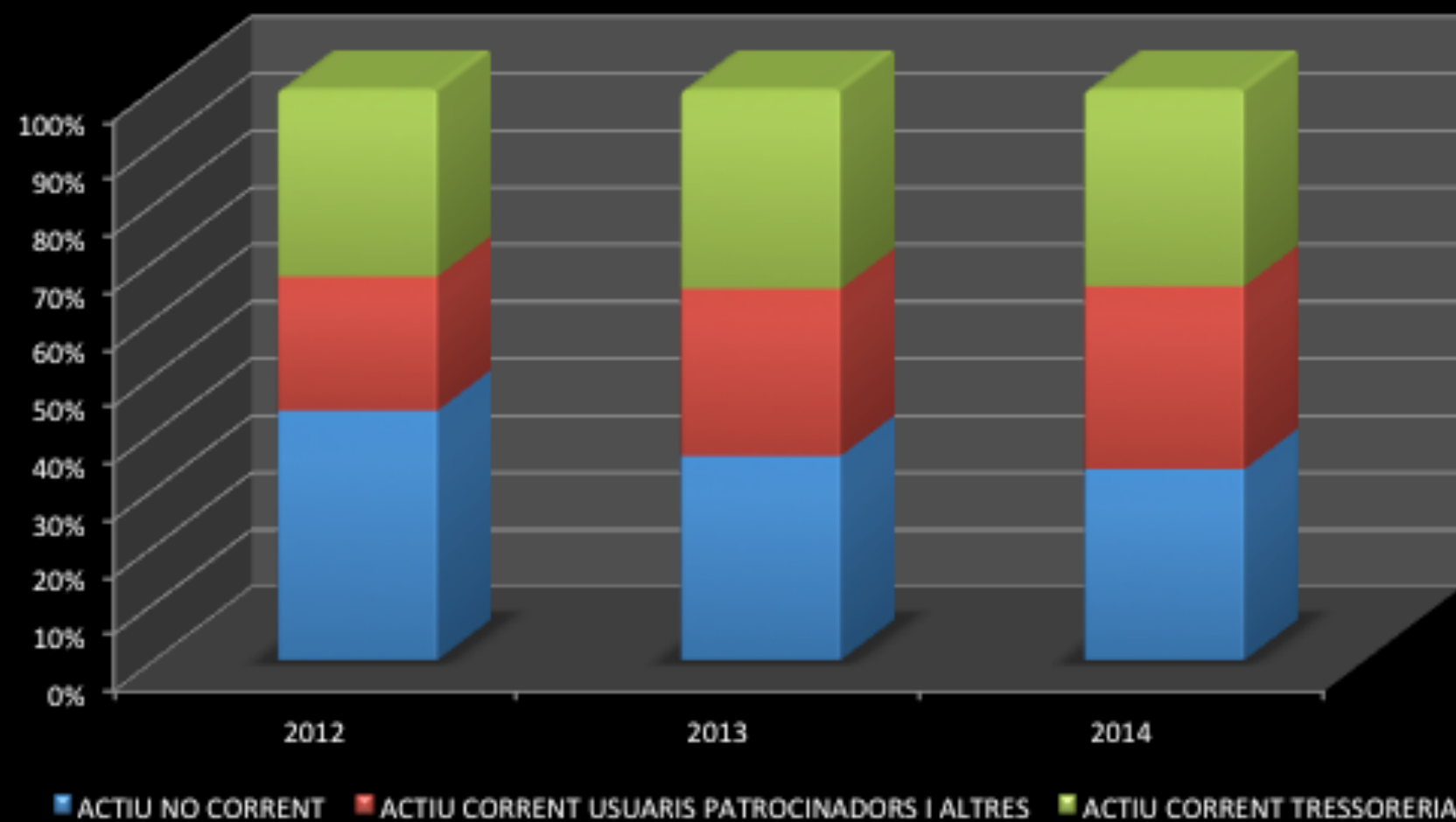
ESTATS FINANCERS
ANÀLISI ECONÒMIC EXERCICIS 2014 2013 i 2012
FUNDACIÓ L'ATLÀNTIDA

BALANÇ DE SITUACIÓ DE L'EXERCICI TANCAT EL 31 DE DESEMBRE DE 2014

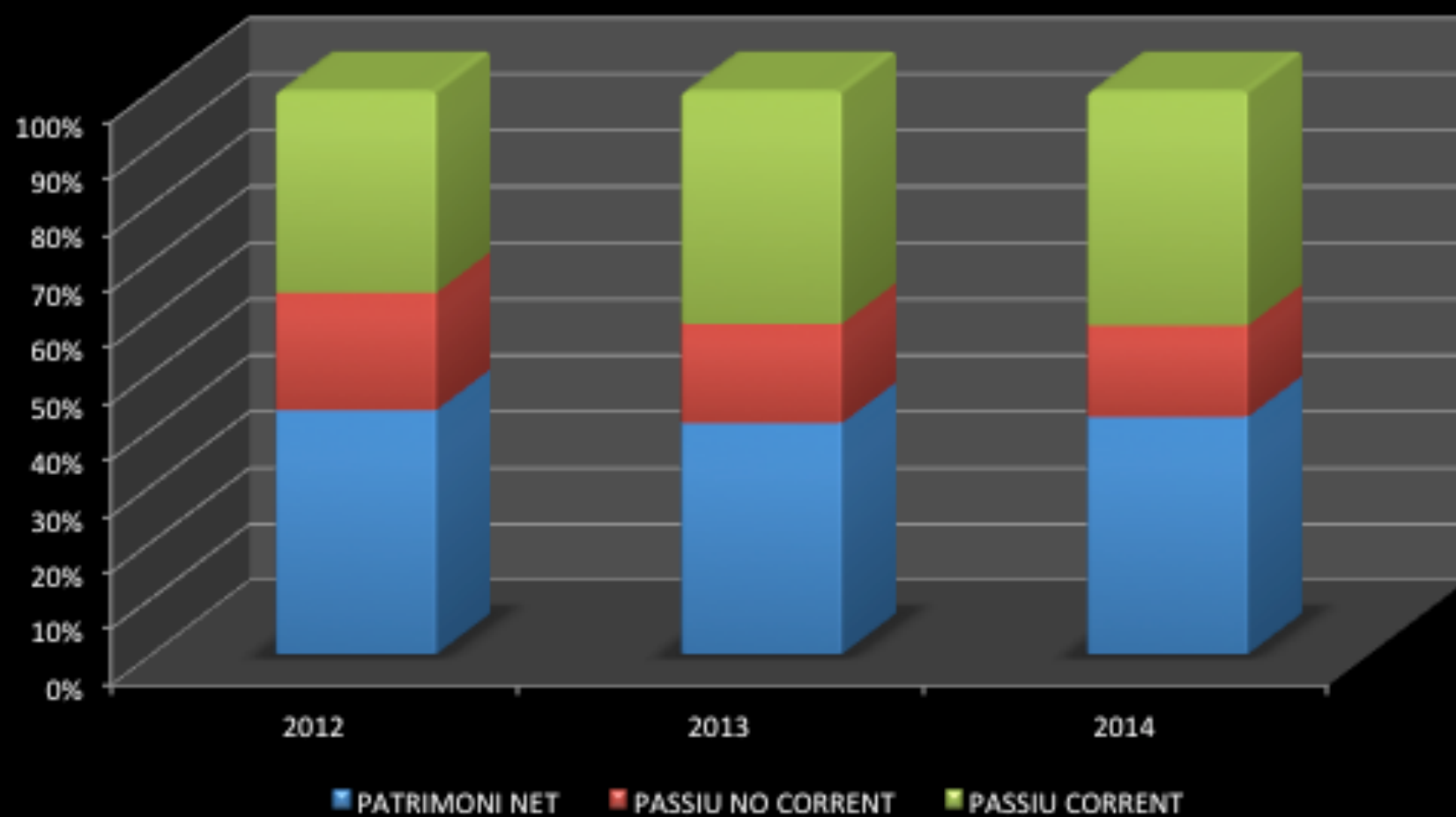
ACTIU	2014		2013		2012	
ACTIU NO CORRENT	561.716,94	33%	663.640,06	36%	786.083,78	44%
Immobilitzat intangible	11.253,29	1%	19.991,96	1%	22.554,09	1%
Immobilitzat material	546.772,49	33%	639.956,94	34%	759.838,53	42%
Inversions financeres a llarg termini	3.691,16	0%	3.691,16	0%	3.691,16	0%
ACTIU CORRENT	1.118.764,16	67%	1.193.077,27	64%	1.013.720,38	56%
Usuaris, Patrocinadors i deutors de les activitats i altres comptes a cobrar	535.570,50	32%	540.452,94	29%	419.588,65	23%
Periodificacions a curt termini	4.074,34	0%	4.140,38	0%	4.256,51	0%
Efectiu i altres actius líquids equivalents	579.119,32	34%	648.483,95	35%	589.875,22	33%
TOTAL ACTIU	1.680.481,10	100%	1.856.717,33	100%	1.799.804,16	100%

PATRIMONI NET I PASSIU	2014		2013		2012	
PATRIMONI NET	707.852,96	42%	761.226,14	41%	779.143,21	43%
Fons propis	473.866,59	28%	486.538,28	26%	466.174,25	26%
Subvencions, donacions i llegats rebuts	233.986,37	14%	274.687,86	15%	312.968,96	17%
PASSIU NO CORRENT	273.126,43	16%	328.031,68	18%	375.584,14	21%
Deutes a llarg termini	273.126,43	16%	328.031,68	18%	375.584,14	21%
PASSIU CORRENT	699.501,71	42%	767.015,51	41%	645.076,81	36%
Deutes a curt termini	52.002,48	3%	50.689,50	3%	49.675,28	3%
Creditors comercials i altres comptes a pagar	465.492,92	28%	573.924,76	31%	444.657,86	25%
Ingressos Anticipats	182.006,31	11%	142.401,25	8%	150.743,67	8%
TOTAL PATRIMONI NET I PASSIU	1.680.481,10	100%	1.856.273,33	100%	1.799.804,16	100%

Evolució masas ACTIU Fundació l'Atlàntida

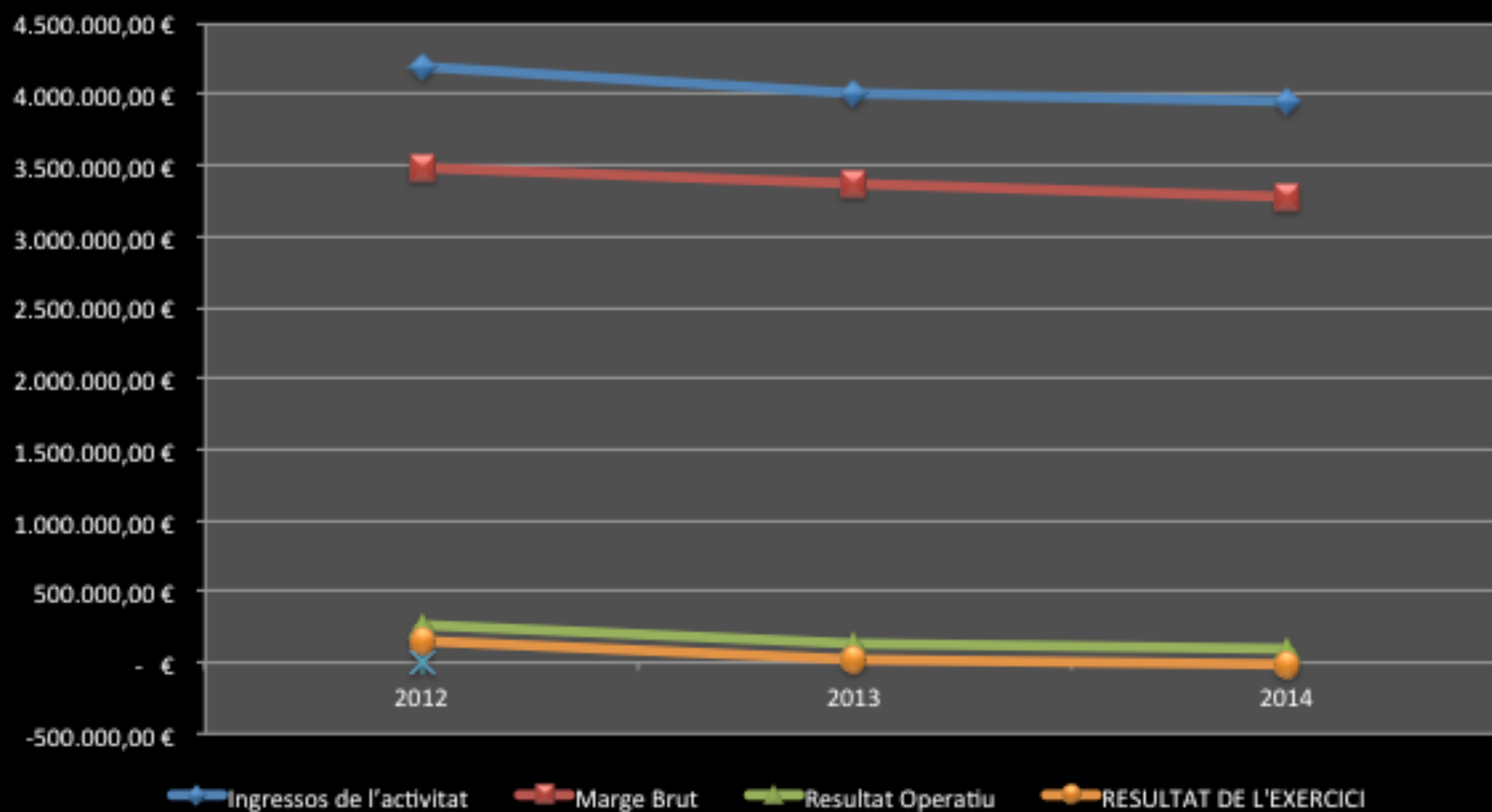
Evolució mases del PASSIU Fundació l'Atlàntida

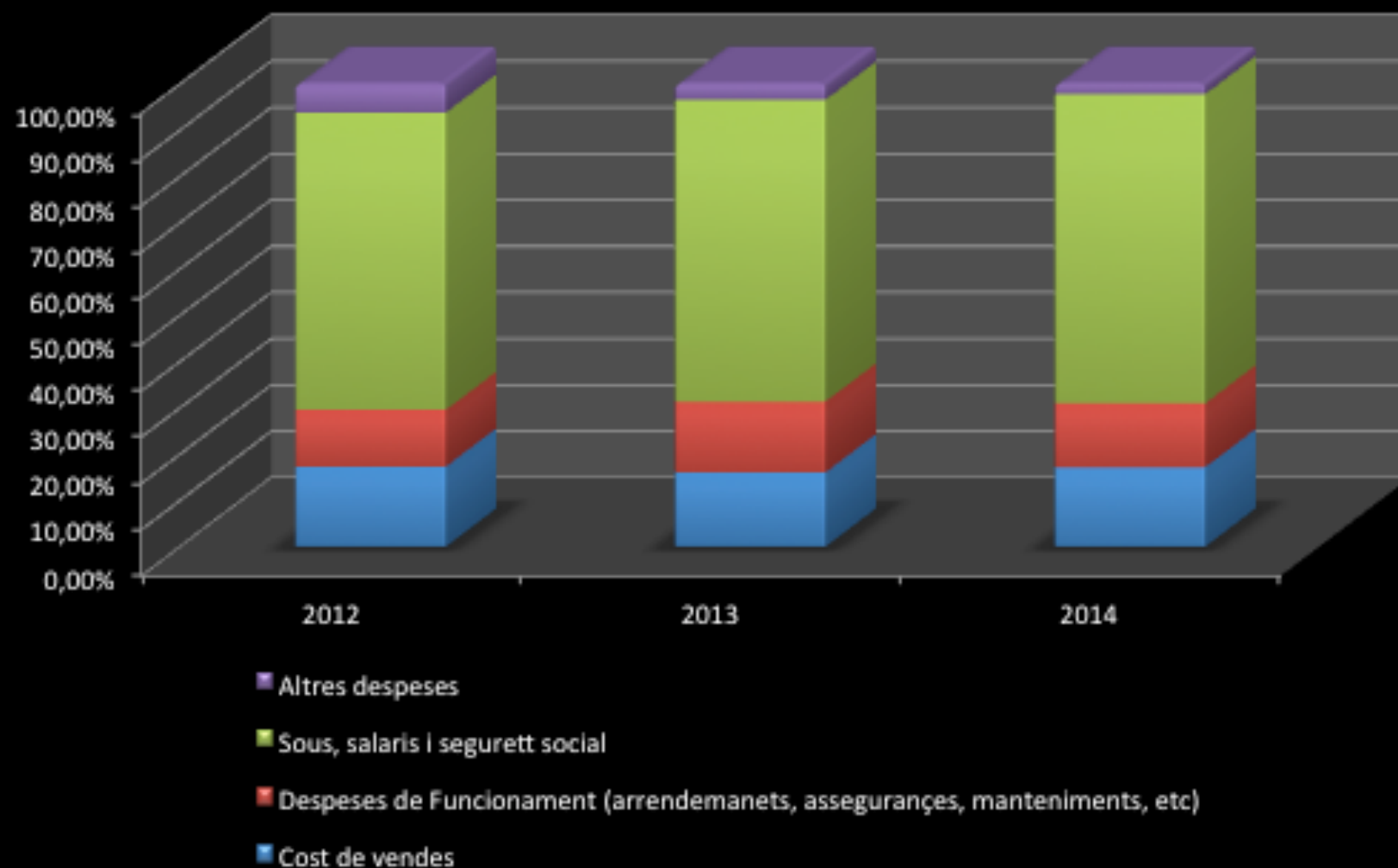
ESTATS FINANCERS
ANÀLISI ECONÒMIC EXERCICIS 2014 I 2013
FUNDACIÓ L'ATLÀNTIDA

COMPTE DE PÈRDUES I GUANYS GLOBAL	2014		2013		2012	
Ingressos de l'activitat	3.949.842,40	100,00%	4.003.449,01	100,00%	4.200.410,96	100,00%
Prestacions de serveis	1.524.436,47	38,59%	1.548.983,07	38,69%	1.594.102,79	37,95%
Subvencions i aportacions	2.332.890,36	59,06%	2.354.686,77	58,82%	2.510.750,67	59,77%
Ingressos per arrendaments	91.335,83	2,31%	99.779,17	2,49%	95.557,50	2,27%
Altres ingressos	1.179,74	0,03%		0,00%		0,00%
Cost de vendes	-676.025,84	-17,12%	-640.945,84	-16,01%	-725.455,55	-17,27%
Compres	-22.812,84	-0,58%	-30.279,45	-0,76%	-11.555,27	-0,28%
Treballs realitzats per altres empreses	-653.213,00	-16,54%	-610.666,39	-15,25%	-713.900,28	-17,00%
Marge Brut	3.273.816,56	82,88%	3.362.503,17	83,99%	3.474.955,41	82,73%
Despeses	-3.183.437,55	-80,60%	-3.221.956,96	-80,48%	-3.212.531,53	-76,48%
Despeses de Funcionament (arrendaments, assegurances, manteniments, etc)	-544.870,22	-13,79%	-613.125,69	-15,31%	-514.420,30	-12,25%
Sous, salaris i segurett social	-2.638.567,33	-66,80%	-2.608.831,27	-65,16%	-2.698.111,23	-64,23%
Resultat Operatiu	90.379,01	2,29%	140.546,21	3,51%	262.423,88	6,25%
Amortització de l'immobilitzat	-130.035,17	-3,29%	-146.501,65	-3,66	-146.501,65	-3,49%
<u>Resultat abans Impostos, interessos i extraordinaris</u>	-39.656,16	-1,00%	-5.955,44	-0,15%	115.922,23	2,76%
Resultat Financer i altres	26.984,48		26.319,47		27.881,93	0,66%
Resultat abans d'impostos	-12.671,68	-0,32%	20.364,03	0,51%	143.804,15	3,42%
Impost sobre beneficis						
RESULTAT DE L'EXERCICI	-12.671,68	-0,32%	20.364,03	0,51%	143.804,15	3,42%

Evolució del COMPTE de RESULTATS

Evolució de las partidas de DESPESA

ESTATS FINANCERS
ANÀLISI ECONÒMIC EMVIC 2014 2013
FUNDACIÓ L'ATLÀNTIDA

COMPTE DE RESULTATS DE L'ESCOLA DE MÚSICA					ANÀLISI COMPARATIU ALTRES ESCOLES		
	Exercici 2014		Exercici 2013		MITJANA EMVIC	MITJANA EMVIC %	MITJANA ALTRES ESCOLES
Ingressos de l'activitat	2.403.953,42	100	2.439.396,38	100	2.421.674,90	100,00	100,00
Prestacions de serveis	895.485,86	37,25	923.957,59	37,88	909.721,73	37,57	31,21
Subvencions i aportacions	1.507.382,58	62,7	1.515.438,79	62,12	1.511.410,69	62,41	68,79
Altres ingressos	1084,98	0,05	-	0	1.084,98	0,04	0,00
Cost de vendes	-6.183,91	-0,26	-5.458,07	-0,22	-5.820,99	-0,24	-1,17
Compres	-6.183,91	-0,26	-5.458,07	-0,22	-5.820,99	-0,24	-1,17
Marge Brut	2.397.769,51	99,74	2.433.938,31	99,78	2.415.853,91	99,76	98,83
Despeses	-2.020.384,05	-84,04	-2.083.878,03	-85,43	-2.052.131,04	-84,74	-90,89
Despeses de Funcionament (assegurances, manteniments, etc)	-110.522,67	-4,60	-196.507,81	-8,06	-153.515,24	-6,34	-0,69
Sous, salaris i Seguretat Social	-1.909.861,38	-79,45	-1.887.370,22	-77,37	-1.898.615,80	-78,40	-90,20
Resultat Operatiu	377.385,46	15,7	350.060,28	14,35	363.722,87	15,02	7,93
Amortització de l'immobilitzat	-49.909,61	-2,08	-57.601,09	-2,36	-53.755,35	-2,22	0,00
Resultat abans Impostos, interessos i extraordinaris	327.475,85	13,62	292.459,19	11,99	309.967,52	12,80	7,93
Despeses Financeres	-3.759,11	-0,16	-2.691,06	-0,11	-3.225,09	-0,13	0,00
Ingressos Financers	171,27	0,01	147,09	0,01	159,18	0,01	0,00
Resultat abans cost Administració i Serveis Generals	323.888,01	13,47	289.915,22	11,88	306.901,62	12,67	7,93
Costos d'Administració i Serveis Generals	-301.038,73	-12,52	-289.742,83	-11,88	-295.390,78	-12,20	-8,91
RESULTAT DE L'EXERCICI	22.849,28	0,95	172,39	0,01	11.510,84	0,48	-0,98

ESTATS FINANCERS
ANÀLISI ECONÒMIC CAEO 2014 2013
FUNDACIÓ L'ATLÀNTIDA

COMPTE DE RESULTATS DEL CENTRE CULTURAL					COMPARATIVA ALTRES TEATRES		
	Exercici 2014		Exercici 2013		MITJANA CAEO		MITJANA ALTRES TEATRES
Ingressos de l'activitat	1.545.794,22	100	1.564.052,63	100	1.554.923,43	100,00	100,00
Prestacions de serveis	628.950,61	40,69	625.025,48	39,96	626.988,05	40,33	30,03
Subvencions i aportacions	825.507,78	53,4	839.247,98	53,66	832.377,88	53,53	64,01
Ingressos per arrendaments	91.335,83	5,91	99.779,17	6,38	95.557,50	6,15	5,96
Cost de vendes	-657.025,28	-42,5	-621.827,68	-39,76	-639.426,48	- 41,13	- 16,42
Compres	-3.812,28	-0,25	-11.161,29	-0,71	-7.486,79	- 0,48	- 16,24
Treballs realitzats per altres empreses	-653.213,00	-42,26	-610.666,39	-39,04	-631.939,70	- 40,65	- 0,18
Marge Brut	888.768,94	57,5	942.224,95	60,24	915.496,95	58,87	83,58
Despeses	-807.054,73	-52,21	-794.804,09	-50,82	-800.929,41	- 51,52	- 73,37
Despeses de Funcionament (assegurances, manteniments, Sous, salaris i Seguretat Social	-377.811,28	-24,44	-359.094,41	-22,96	-368.452,85	- 23,70	- 40,63
	-429.243,45	-27,77	-435.709,68	-27,86	-432.476,57	- 27,81	- 32,74
Resultat Operatiu	81.714,21	5,29	147.420,86	9,43	114.567,54	7,36	10,21
Amortització de l'immobilitzat	-80.125,56	-5,18	-88.900,56	-5,68	-84.513,06	- 5,43	- 1,63
Resultat abans Impostos, interessos i extraordinaris	1.588,65	0,1	58.520,30	3,74	30.054,48	1,92	8,58
Despeses Financeres	-10.686,92	-0,69	-12.676,05	-0,81	-11.681,49	- 0,75	- 0,02
Imputació de subvencions d'immobilitzat no financer i	41.236,10	2,67	41.236,10	2,64	41.236,10	2,66	1,57
Resultat abans cost Administració i Serveis Generals	32.137,83	2,08	87.080,35	5,57	59.609,09	3,83	10,13
Costos d'Administració i Serveis Generals	-67.658,79	-4,38	-66.888,71	-4,28	-67.273,75	- 4,33	- 5,67
RESULTAT DE L'EXERCICI	-35.520,96	-2,3	20.191,64	1,29	-7.664,66	- 0,51	4,46

ANÀLISI DE LA PARTIDA DE PERSONAL PEL SEU ESPECIAL PES QUANTITATIU

COSTOS LABORALS COMPARATIUS DE L'ESCOLA DE MÚSICA VIC

	EMVIC	E1	E2	E3	MITJANA ALTRES ESCOLES	DIFERENCIA AMB MITJANA ALTRES ESCOLES
SALARI BRUT	1.650.309,84 €	723.500,00 €	248.441,64 €	200.033,66 €	390.658,43 €	97%
COST EMPRESA	2.158.174,82 €	955.020,00 €	327.942,96 €	264.044,43 €	515.669,13 €	
ALUMNES	1.300	1.500	520	206	742	
SALARI / ALUMNE / MES	105,79 €	40,19 €	39,81 €	80,92 €	53,64 €	
COST / ALUMNE /MES	138,34 €	53,06 €	52,55 €	106,81 €	70,81 €	

Encara que segurament la manera en comptar els alumnes a les diferents escoles desvirtua l'anàlisi la realitat és que EMVIC treballa amb salaris més propers a l'Administració que al "sector".

COSTOS LABORALS COMPARATIUS DE L'ESCOLA DE MÚSICA VIC

	EMVIC	E1	E2	E3	MITJANA ALTRES ESCOLES	DIFERENCIA AMB MITJANA ALTRES ESCOLES
SALARI BRUT	1.650.309,84 €	723.500,00 €	248.441,64 €	200.033,66 €	390.658,43 €	28%
COST EMPRESA	2.158.174,82 €	955.020,00 €	327.942,96 €	264.044,43 €	515.669,13 €	
ALUMNES	2.000	1.500	520	206	742	
SALARI / ALUMNE / MES	68,76 €	40,19 €	39,81 €	80,92 €	53,64 €	
COST / ALUMNE /MES	89,92 €	53,06 €	52,55 €	106,81 €	70,81 €	

Mateix anàlisi amb correcció dels alumnes EMVIC comptats com les altres escoles

ANÀLISI DE LA PARTIDA DE PERSONAL PEL SEU ESPECIAL PES QUANTITATIU

COSTOS LABORALS COMPARATIUS CANVI DE CONVENI

	EMVIC + CAEO	ORGANISME AUTÒNOM	DIFERÈNCIA	INCTEMENT %
SALARI BRUT	2.107.450,20 €	2.294.220,55 €	-186.770,35 €	9%
COST EMPRESA	2.756.640,69 €	3.028.371,12 €	-271.730,44 €	10%

Canviar a contracte laboral d'acord amb el conveni de l'Ajuntament de Vic per als seus Organismes Autònoms no implica un sobrecost excessiu. Malgrat que segur s'hauria de plantejar també la necessitat de reformular els equips humans del departament de RRHH de l'Ajuntament per absorbir aquesta nova càrrega de feina que a més comporta variacions temporals pels diferents horaris etc.

Però s'ha de pensar que subrogar 118 persones serà una operació jurídicament discutible para l'Ajuntament de Vic i que si es tingués de fer una finalització dels contractes suposarien uns costos d'indemnitzacions de: **1.522.298,32 €**
que si bé correspondrien a la Fundació l'Atlàntida segur que reclamaria a l'Ajuntament

ANÀLISI DE L'OCUPACIÓ I UTILITZACIÓ DE L'EQUIPAMENT

sala 1	157	283 dies 55,48		
sala 2	102	36,04		
sala 3	295	104,24		
sub sales	554		total 3 sales 849	percentatge 65%
assaig 1	111	39,22		
assaig 2	141	49,82		
sub Assaig	252		total 2 assaig 566	45%
TOTAL	806		Total tot Equipament total 5 sales 1415	57%

Hi ha marge per poder desenvolupar més activitats incrementant la utilització de l'equipament encara que els dies que queden lliures no són els més agraïts per programar, etc. Tot i així és susceptible de poder fer millores.

ANÀLISI INDICADORS D'ACTIVITAT

INDICADOR	VIC	MITJANA ALTRES CENTRES SIMILARS	MITJANA BARCELONA
Nº d'habitants	41.647	71.869	72.717
Nº de butaques	1.140	1.208	751
INDEX BUTAQUES / 1000 HABITANTS	27	17	10
Nº de funcions d'arts en viu professionals d'iniciativa municipal fetes a l'EE	64	137	74
Nº total de funcions professionals d'iniciativa municipal fetes en EE propis o aliens	67	150	82
Nº Actes realitzats mitjançant lloguer de sala	59	82	39
Nº Actes realitzats mitjançant cessió gratuïta	9	22	41
Nº Actes d'iniciativa municipi fets a l'EE	8	11	31
Nº d'assistents	29.518	55.070	20.204
INDEX ASSISTENTS/ 1000 HABITANTS	709	766	278
Nº d'entrades venudes (teatre general i familiar)	26.880	45.791	12.885
Despesa total en caixets (teatre general i familiar)	582.321	757.272	219.290
Despeses corrents municipals del Servei	1.418.530	1.938.657	640.764
Ingressos per taxes i preus públics	597.344	924.929	202.006
Aportacions d'altres institucions (Generalitat, Diputació, etc.)	178.179	181.412	70.617
Ingressos per patrocini	179.300	113.476	23.812
Aportació de l'ajuntament	619.915	892.046	397.886
Total taquillaatge (teatre general i familiar)	476.609	606.928	140.302
INDEX PREU MIG ENTRADES TOTAL	18	11	7
Preu màxim lloguer sala	11.000	6.007	3.715

RESUM 2013:

Vic té un 42% menys de població de mitjana que els teatres amb els que es compara

Vic té un major índex de butaques per cada 1000 habitants, un 63% més que els teatres amb els que es compara

Malgrat té un 46% menys de mitjana d'assistents el seu índex d'assistents per cada 1000 habitants és tan sols un 8% inferior a la mitjana dels altres teatres

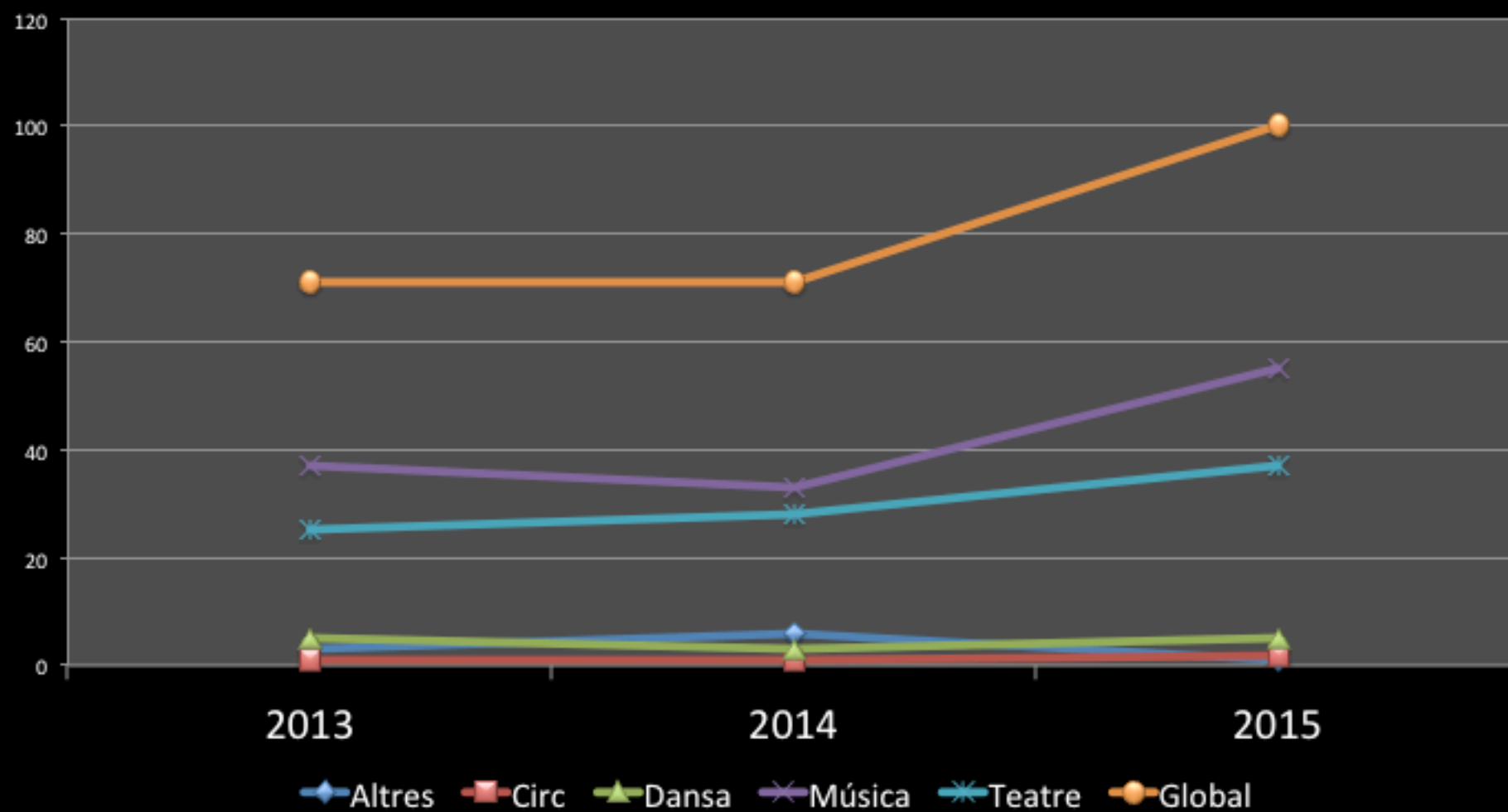
En quant a la programació Vic té un 53% menys de nº de funcions que la mitjana dels teatres similars de funcions d'arts en viu professionals d'iniciativa municipal fetes a l'EE de les quals un 28% son menys que la mitjana dels altres teatres per lloguer de sala i un 59% menys d'actes mitjançant cessió gratuïta

Vic té un 41% menys d'entrades venudes a un preu mig un 61% major que els altres teatres

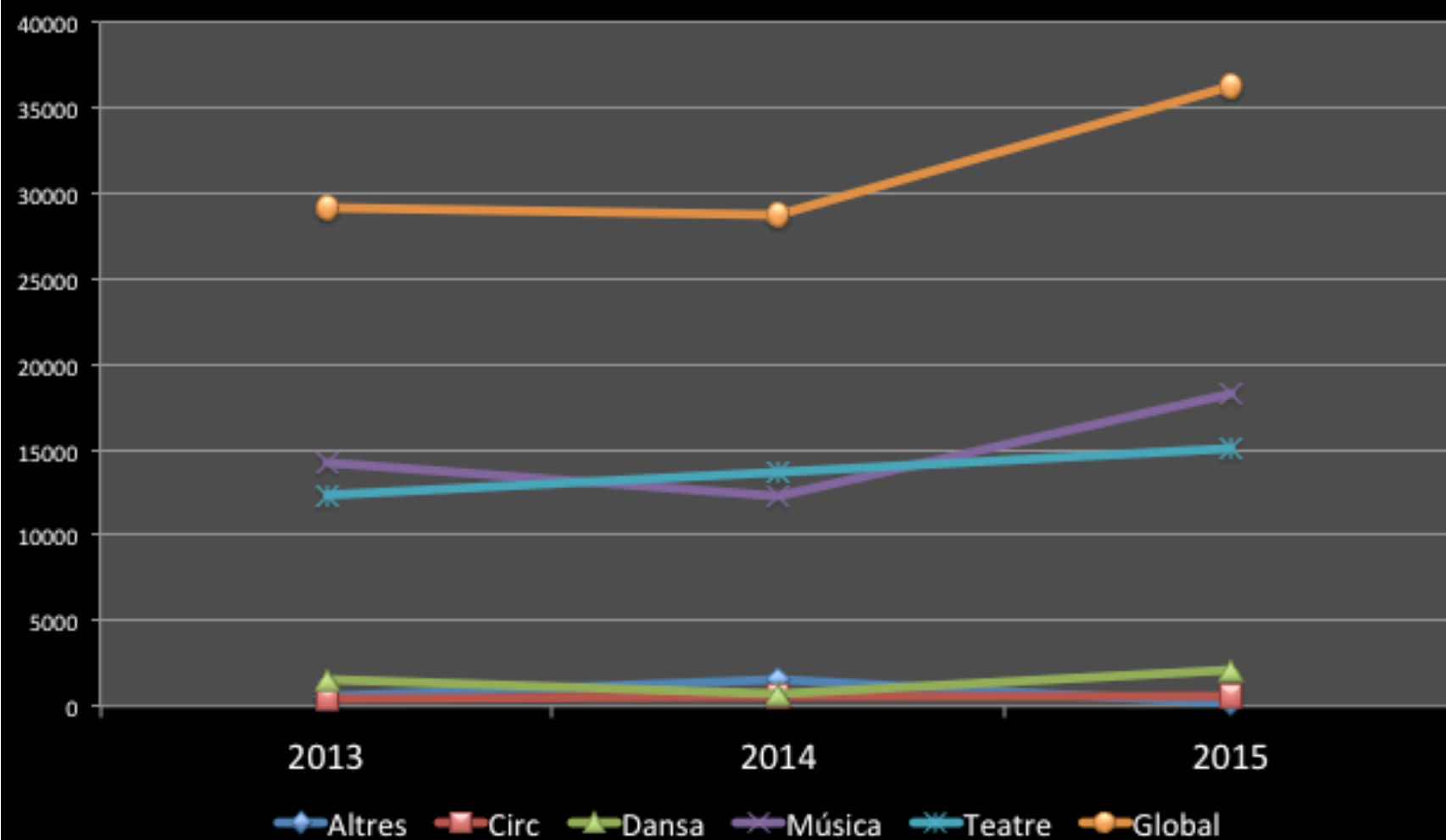
Vic té uns majors ingressos per patrocini, un 58% més que la mitjana dels altres teatres

Vic té un preu màxim de lloguer de sala un 83% superior que la mitjana dels altres teatres.

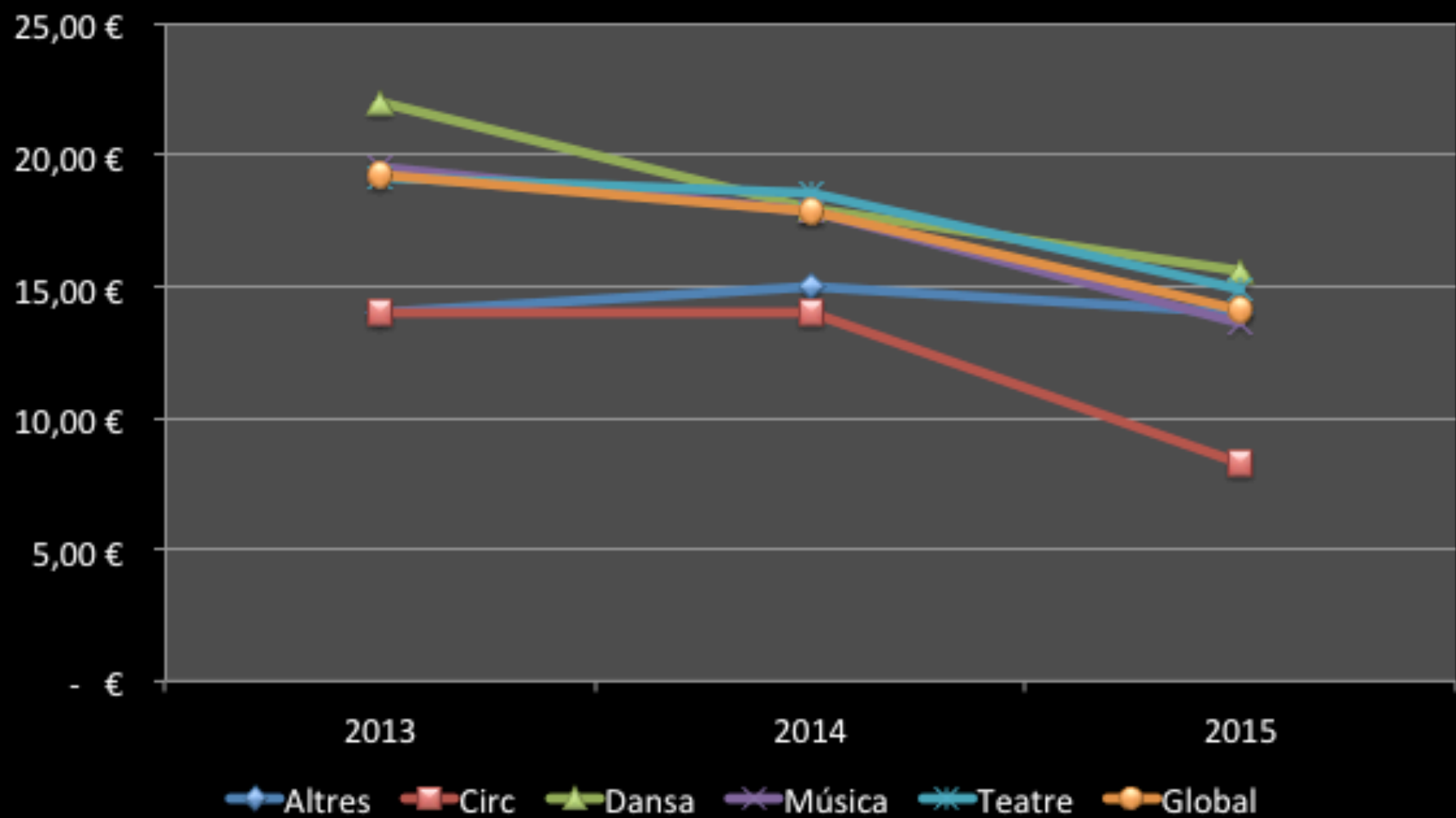
Evolució del total de funcions programats per tipologia 2013-2015

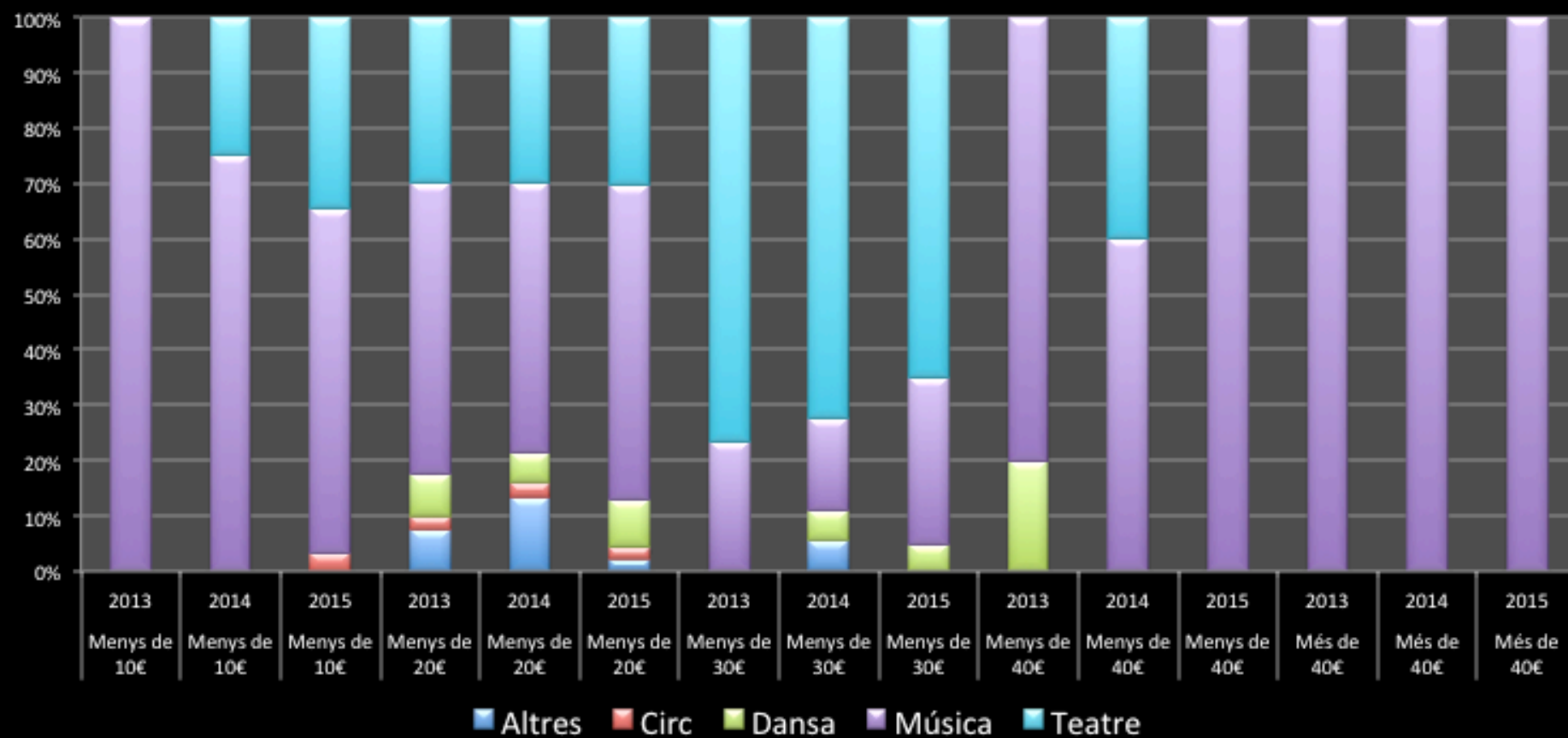
Evolució del total d'espectadors als espectacles programats per tipologia d'espectacle. 2013-2015.

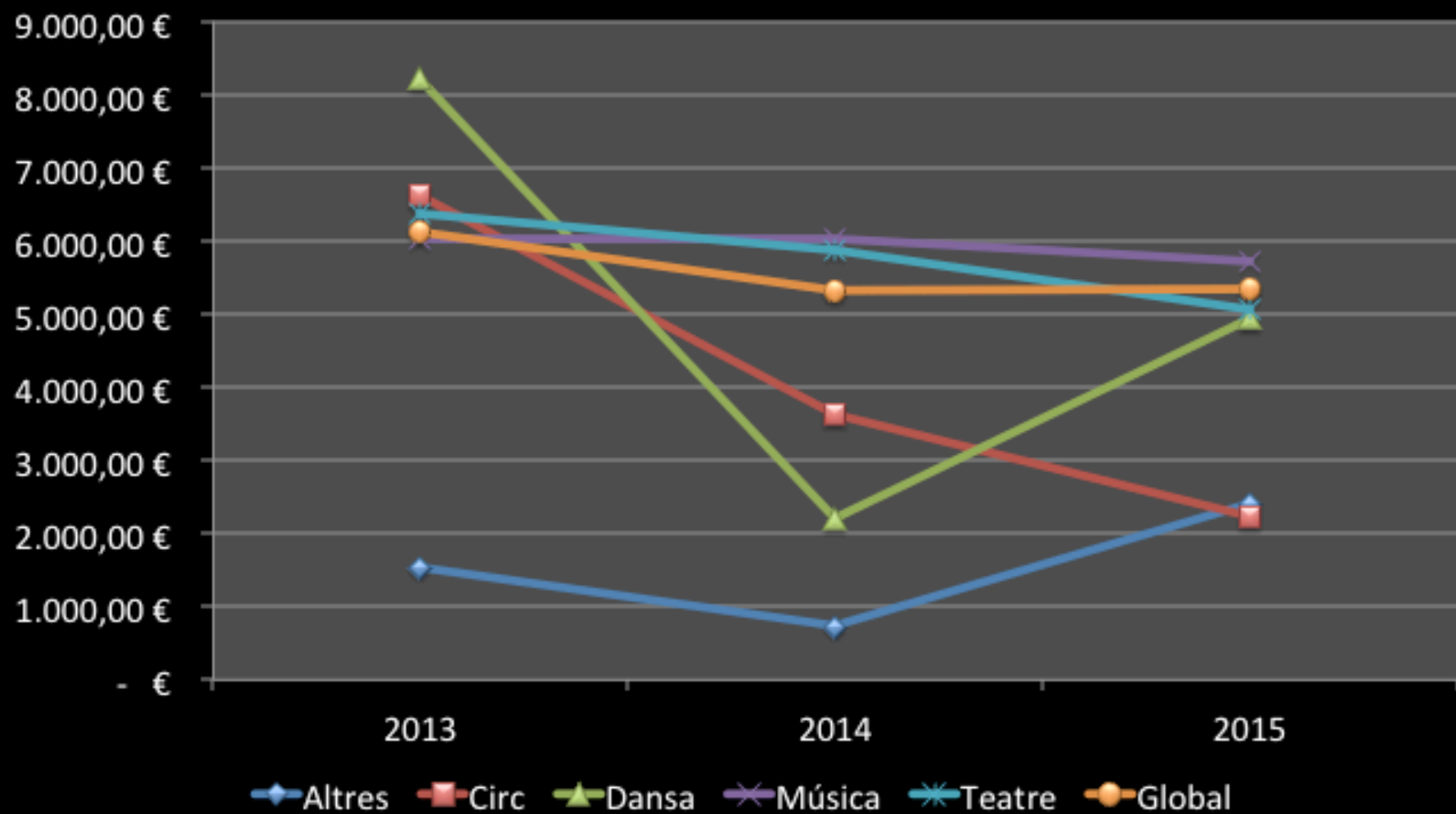
Evolució del preu mitjà dels espectacles per tipologia d'espectacle. 2013-2015

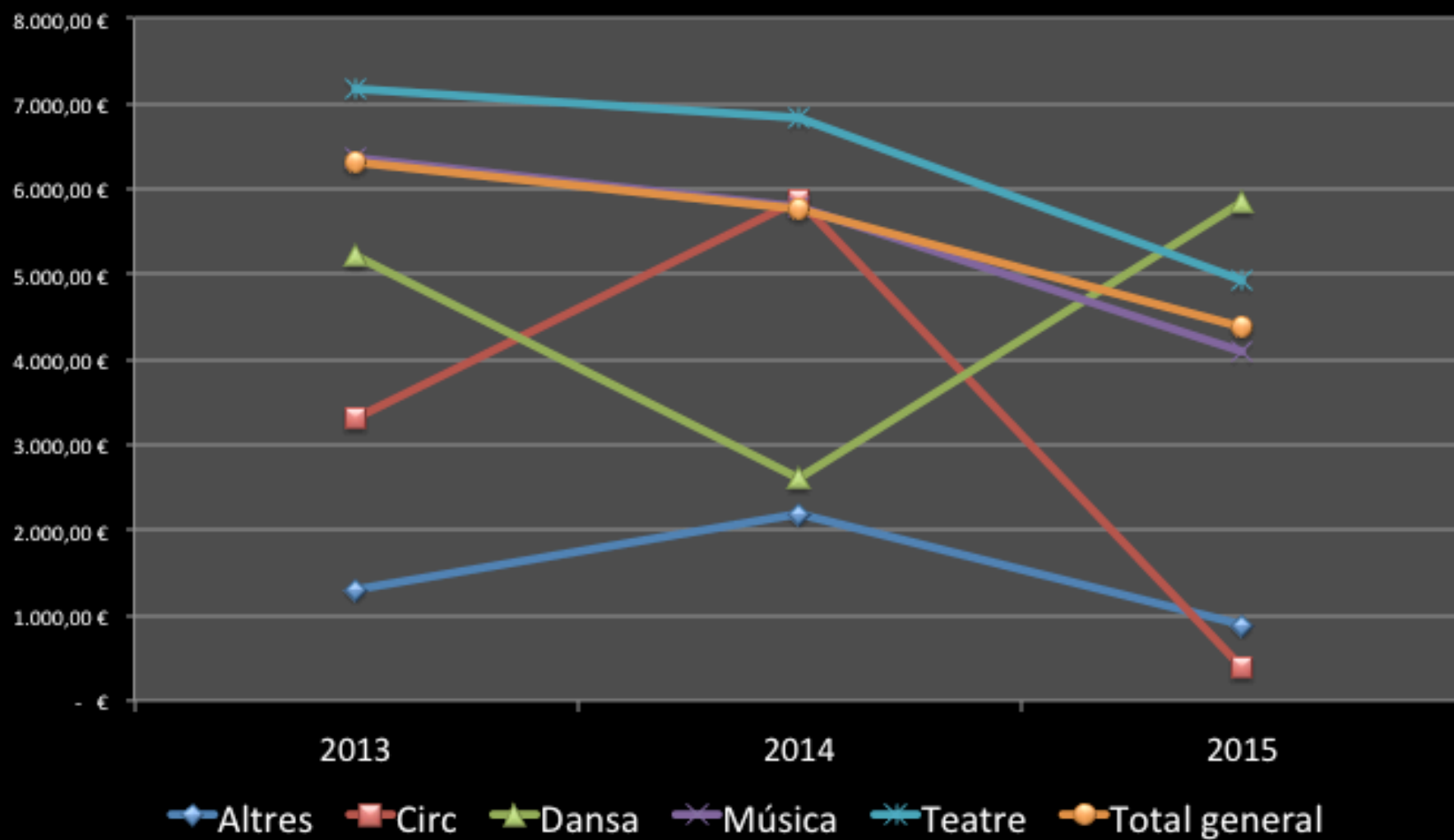
Distribució dels espectacles per rang de preus i tipologia d'espectacle. 2013- 2015

Evolució del caixet mitjà dels espectacles per tipologia d'espectacle. 2013-2015

Evolució del taquillatge mitjà dels espectacles per tipologia d'espectacle. 2013-2015

Conclusions

- Una gestió econòmica desenvolupada amb rigor i dins dels paràmetres habituals amb una explotació típica de les entitats no lucratives que compten amb ingressos més o menys estables, garantits per l'administració i que es centren en la qualitat.
- Uns costos de personal en valor absolut i ratis comparatius superior al sector però que representen uns costos laborals de plantilla similar al del conveni de l'Ajuntament de Vic i que fan que canviar de model de gestió a una gestió directa mitjançant un organisme autònom suposaria només un 10% de sobrecost més les necessàries adaptacions del departament de RRHH de l'Ajuntament.
- Un marge brut similar a les altres escoles de música que aporta un resultat operatiu que és el doble millor que les altres escoles de música i que esdevé pèrdues a causa de les amortitzacions i els costos generals.
- Un marge brut inferior a la mitjana d'altres teatres degut als treballs per altres empreses que deuen estar més internalitzats als altres teatres, que dona un resultat operatiu inferior a la mitjana d'altres teatres i que es redueix i esdevé pèrdues a causa de les amortitzacions i les despeses d'administració i generals
- Una ocupació i utilització de l'equipament insuficient si es miren només les activitats publicitades, que millora si s'analitzen totes les activitats involucrades a llarg de l'any especialment de l'Escola de Música però que deixa marge de maniobra pel creixement..
- Uns indicadors d'activitat inferiors als de ciutats amb teatres semblants.
- Una programació creixent en nombre d'espectacles i espectadors en la que destaca sobre tot la programació musical.
- Un preu mitjà que s'ha anat disminuint en els darrers exercicis.